

SVETT-

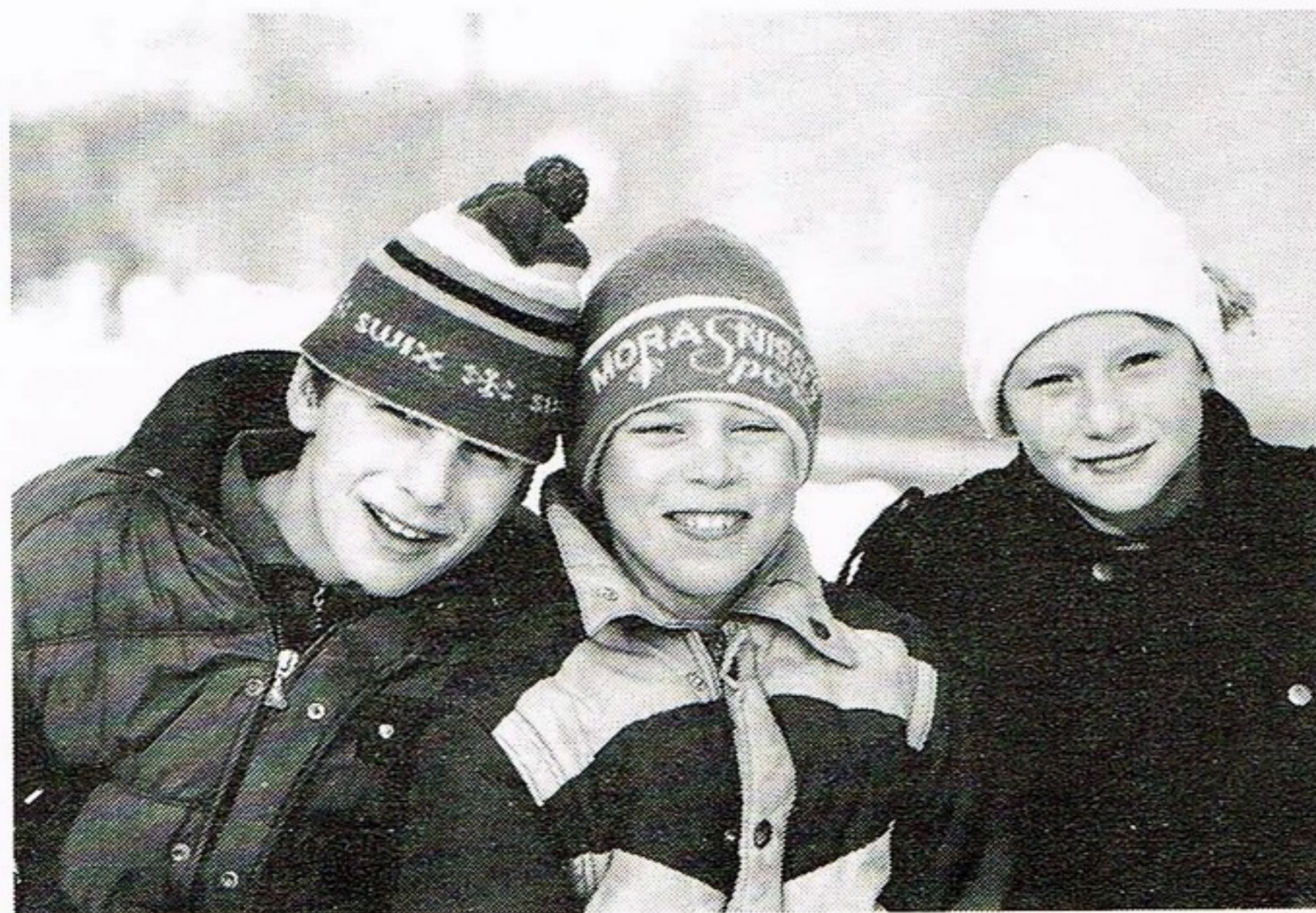

BLADET

UTGIVET

AV

VÅREN 1985

Vilken skidvinter vi har haft! Som vanligt har våra ungdomar utmärkt sig i skidspåren - de har faktiskt helt dominerat prislisorna. Några av de många ser ni här: BJÖRN RÖCKLINGER, MIKAEL SANDBERG OCH JOHAN LINDBERG. De porträtteras i en intervju på sidan 5. Nu väntar orienteringar!

=====
 MER ELLER MINDRE OFFICIELLT ORGAN FÖR VIS-
 BORGS ORIENTERINGSKLUBB OCH DESS MEDLEMMAR.
 Utkommer tre gånger om året, Nr 1 i mars,
 nr 2 i juli, nr 3 i december.

=====
 Upplaga: ca 300 exemplar = 1 ex/familj
 HUVUDREDAKTÖRER: Björn o. Gunnel Fransson,
 Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY. Tel 64568.
 REDAKTÖRER: Kommittéledare och alla andra
 som blir ombedda att skriva eller som på
 alldeles eget initiativ vill skriva något.

INNEHÅLL

- Sid 2: UNOs Hörna. 24-timmarsstack
- Sid 3: Skidsektionen tackar. Utmärkelse
- Sid 4: Ungdoms-WORK
- Sid 5: Intervjun. Götalands.
- Sid 6: 665 mil i Harsa.
- Sid 7: 24-Timmars
- Sid 8: Förberedelser
- Sid 9: Genomförande. VOK-Profilerna.
- Sid 10: VOK i TRIM. Motionsgympa.
- Sid 11: Efterdyningar till årsmötet.
- Sid 12: Terränlop. Debutanten. Kultur-VOK
- Sid 13: I motorn på en gammal snö-scooter
- Sid 14: Familjen Matthing
- Sid 16: Natur betecknas med grönt...

H-REDAKTÖRERNAS ORD

VOK-vänner!
 Det är både lätt och svårt att vara SVETT-
 BLADETS huvudredaktörer. Lätt, för vi har
 fått in en väldig mängd bidrag från medlem-
 marna. Svårt, för att vi plötsligt har fått
 dåligt med plats!

Den 1 mars, stoppdatum enligt en KLUBBNOTIS
 vi satte in, hade inte ett enda bidrag kom-
 mit oss tillhanda. Den 9 mars hade vi bidrag
 nog för att fylla 4 sidor till. Ett telefon
 samtal till ordf. Uno räddade situationen!
 Ni får göra 16 sidor, sa han! Så här har är
 nu ett fullspäckat nummer av SVETTBLADET!

I år är det 40-årsjubileum för VOK. Vi har
 tänkt celebrera detta genom ett JUBILEUMS-
 NUMMER i juli. Vi efterlyser därför artik-
 lar om hur det var på "den gamla tiden". Vi
 kommer också att intervjua "gamla" VOK-are.
 Och, alla läsare, har ni några gamla orien-
 teringsbilder, så ber vi att få låna dem för
 publicering. De bör helst vara i SVART-VITT.

Vi återkommer med STOPPDATUM i en KLUBBNOTIS
 när det börjar "dra ihop sig".

Nu ut till snöskottningen! Skall vi oriente-
 rare verkligen behöva skotta oss OL-banor i
 skogarna denna vår?

FAMILJEN FRANSSON

UNOS HÖRNA

1985 - ett märkesår i klubbens historia!
 Visborgs OK fyller 40 år. Under denna långa
 tid har klubben burits fram och utvecklats
 till vad den är idag - av många många-många
 människor vars främsta kännetecken har varit
 idealitet. Människor som lagt ned många tu-
 sen timmars uppoffrande arbete för att kän-
 na glädjen av samhörighet, kamratskap och
 klubbkänsla.

Resultatet ser vi på klubbens anläggning -
 VOK-stugan - resultatet i skidspåren, på OL-
 tävlingarna o s v. Inte för inte har fyra
 av våra ungdomar platsat in på idrottsgymn-
 asier. Må vi inte förtröttnas i vårt arbete
 för framtiden!

Klubbens 40-årsjubileum kommer att högtid -
 lighållas vid en festlighet LÖRDAGEN DEN 28
SEPTEMBER - på dagen 40 år efter bildandet.

När du läser detta är vintern på väg mot
 sitt slut. Kanske är vi trötta på snö och
 kyla och ser fram emot våren och sommaren.
 Men vi skall vara tacksamma för den vinter
 som varit. Alla tävlingar har nästan gått
 programenligt - inte har vi behövt skotta!
 "Bare å åk!"

VOK:s dominans i skidspåren är nästan total.
 Glädjande - men också litet tråkigt. Synd
 att de andra klubbarna inte satsar mera på
 skidor och bjuder på litet motstånd. Det
 skulle bli så mycket mera spännande då. Vi
 får väl se vad framtiden för med sig.

Nu skall vi se fram emot vårens och försom-
 marens OL-tävlingar. Programmet har ni fått.
 Och tänk på 5-Dagars i Dalarna! För alla de
 glada och duktiga motionärerna har vi TRIM-
 kartorna. Köp en karta och ta en promenad i
 skogen. Njut av fritiden, naturen och kar-
 tan. Lycka till allesammans och ha det bra!

Uno

24-TIMMARSTACK

Fredagen den 15 februari. Snöstorm och kyla.
 Inställa eller inte? Att vara tävlingsleda-
 re under sådana förhållanden ställer männis-
 kan inför stora och svåra avgöranden. Våra
 tävlingsledare klarade denna uppgift med
 glans! Jag beundrar deras mod och klarsynt-
 het inför de beslut som hade att fatta.

Själva arrangemanget var så välorganiserat,
 att det var ett nöje att få räkna sig som
 medarbetare. Och ett tack till VIF Gute för
 de två åren vi samarbetat för genomförandet
 av 24-timmars. Ett bättre samarbete kan in-
 te önskas. Hoppas vi kan fortsätta på den
 inslagna vägen.

Och till Ulla Dahlström - som så oturligt
 skadade sig - sköt om dig! Vi behöver dig
 och allas vår medkänsla skall vara med dig!

UNO

SKIDSEKTIONEN TACKAR

Nu är vintern 1984-85 slut, även om ännu nå-
 gon snödriva ligger kvar. Det är med glädje
 vi kan se tillbaka på en framgångsrik vin-
 ter, fint vinterväder, härliga skidspår,
 många mils skidåkning och fina resultat i
 skidtävlingarna.

Det är dags att göra en liten tillbakablick
 nu när våren och sommaren snart är här:

TRÄNINGEN av våra skidåkare har varit igång
 sedan i oktober med löpning, rullskidåkning
 och gymnastik. Träningstillfällena har varit
 många och välbesökta. Av vinterns resultat
 att döma, har träningen gjort stor nytta.
Tack alla tränare som hållit i de olika trä-
 ningsgrupperna!

LÄGER Barmarksläger på Fårö, mer välbesök-
 ta än någonsin. Snöläger i Idre och Harsa,
 där teknik och form finlipats. Tack alla
 lägerfunktionärer! Läger är en mycket vik-
 tig del i vår verksamhet.

TÄVLINGAR Skidprogrammet har i stort sett
 kunnat följas i år, förutom att DM-tävling-
 arna måste flyttas p g a kyla och blåst. På
 VOK-arrangerade skidtävlingar och motionsar-
 tangemang har tävlingsledare och alla funk-
 tionärer lagt ned ett stort och gott arbete.
 Allt har fungerat på bästa tänkbara sätt,
 både arrangörsmässigt och tävlingsmässigt.
Tack för gott arbete!

TÄVLINGSRESULTAT Att VOK:s skidåkare gjort
 goda resultat i vinterns skidtävlingar, har
 vi kunnat notera, om inte annars, så i pres-
 sens resultatlistor. Vi har många goda skid-
 åkare i vår klubb - det ska vi vara mycket
 stolta över. En förhoppning är att våra skid-
 åkare ytterligare förbättrar sig resultatmäs-
 sigt. Här kommer den nya skridskotekniken in
 - den har diskuterats mycket i vinter. Där
 finns tongångar både för och emot, men ett
 är säkert: Skall våra ungdomar kunna hävda
 sig bättre, framför allt på fastlandstävling-
 arna, så måste skridskotekniken förbättras.
 En förhoppning är att också övriga klubbar
 med skidor på programmet tar upp kampen än-
 nu mera och slåss om placeringarna i skid-
 spåren. Det sporrar till att göra ännu bät-
 tre resultat och kampen blir ännu roligare.

SKIDSKOLAN har varit igång sedan i början av
 januari med som mest ca 50 deltagare. Grun-
 derna i skidåkning har lärts ut, man har lärt
 känna nya kompisar och haft kul i skidspår-
 en. Hoppas vi får se dessa ungdomar även nä-
 sta år och att ungdomarna prövar på orien-
 teringens sköna konster. Orienteringsskolan är
 igång från början av april. Tack alla leda-
 re i skidskolan - ni har lagt ned ett fint
 arbete. Skidskolan och orienteringsskolan
 har en mycket viktig funktion i klubbens ar-
 bete. Det är på dessa nya medlemmar rekryt-
 eras - både ungdomar och föräldrar.

SPÅREN Trots vissa svårigheter, en trasig
 snöscoter och ymningt snöande, har vi kun-
 nat hålla fina spår. Gediget arbete och fö-
 redömligt snabbt inköp av en ny scooter, har
 gjort detta möjligt. VOK:s skidspår är kän-
 da för att vara fina och det är ett rykte
 vi måste behålla. Tack stugsektionen för
 gott samarbete!

Den nya snöscotern och stugsektionens
 Torbjörn Spång i gott samarbete.

SKIDSEKTIONEN: Under 1984-85 har Johan Pal-
 lenius, Göte Dahlberg och Sven Nilsson (sek-
 tionsledare) avgått ur sektionen. Vi tackar
 er för ert arbete under de gångna åren. Från
 årsmötet 1985 har skidsektionen den härsam-
 mansättningen: Sven Persson (sektionsledare)
 Gunnar Alveus, Ulla Dahlström, Freddie Lyt-
 holm, Gun Olofsson och Tage Wikström.

Vi önskar alla en fin vår och en härlig som-
 mar, både orienterings- och vädermässigt. Kom
 bara ihåg: Träna kroppen allsidigt - det kom-
 mer en vinter kall och snörik, utlovar me-
 tereologerna redan nu!

SKIDSEKTIONEN

UTMÄRKELSE

Till 1984 års motionsledare på skidor, utsåg
GÖTLANDS SKIDFÖRBUND tävlingsledarna i 24-
 timmars, ULLA DAHLSTRÖM och MARGARETA PERS-
SON, för deras fina insatser i 1984 års 24-
 timmarslopp. (Vad skall de då få efter nya
 års? Redaktörernas anmärkning.)

ÖVER 50 UNGDOMAR I SKIDSKOLAN

Ack, denna härliga vinter som började så rejält till nyåret! Den har verkligen ställt till positiva saker!

Det mest glädjande är årets skidskola, som lockat ett stort deltagarantal. Över 50 ungdomar har varit inskrivna i "Gotlands bästa skidskola".

Skidskolan startade lördagen den 12 januari och har genomförts varje lördag med skidsko-leavslutning och klubbmästerskap den 9 mars som höjdpunkt. Det har varit många nya och glada ansikten mina medhjälpare och jag fått träffa på när vi har lärt ut den rätt svåra konsten att åka skidor på ett riktigt sätt.

Ungdomarna i skidskolan har varit uppdelade i olika grupper, beroende på ålder och, i en del fall, tidigare erfarenhet av skidåkning. Den yngsta i skidskolan var bara 4 år och den äldsta 13 år.

Jag vill ge en extra eloge till Gun o. Måns för att de tagit hand om och pysslat om de "små skidåkarna" i yngsta gruppen. Många av de äldre ungdomarna i skidskolan har deltagit i olika tävlingar med mycket gott resultat.

I skidskolan ägnade vi en lördag enbart åt utrustning (kläder och skidor) och vällning. Övriga dagar har vi t ex tränat på att åka på slät mark, att åka utför, diagonalåkning och stakåkning m m. Vi har haft god hjälp av en del av våra äldre ungdomar, "proffsåkarna", för att lära ut olika delar av "teknik" i skidskolan.

Jag hoppas att alla tycker att det varit roligt och lärorikt att gå i skidskolan. Då hoppas jag att vi ses även nästa år i skidskolan och att vi får en lika bra vinter. På så sätt kan vi allihop förkovra oss och bli bättre skidåkare än vad vi är idag.

GÖRAN BERGFASTH

SKRIDSKOSPÅR - LÖST

Jag pustar ut, hängande på stavarna. Årets första skymning är stilla och stålblå. El-ljusspåret varma glödlampor lyser som tomtelykter mellan frostiga björkar och snötyngda granar.

Så sent som förra säsongen löpte här ett dubbelspår i nätta, graciösa kurvor över marken. Nu ser jag bara en halkig autostrada, en hårdpackad slalompist utlagd horisontellt. Är detta framtiden - en omöjlig halkbana för tävlingsmänniskor? Här? Hemma hos mig?

Politiker! Lova mig spåren åter, och ni får min röst i september! (Anders Lundqvist, DN)

GÖRAN - SKIDLEDARE

Ni ungdomar, som varit med i skidskolan, undrar kanske vem er skidskolelärare egentligen är. Därför att har SVETTBLADET gjort en liten intervju med **GÖRAN BERGFASTH**.

Som ni kanske sett, så tillhör inte Göran direkt eliten i skidåkning, och det är inte så konstigt. Han har nämligen inte åkt så länge själv, och inte har han gått i skidskola som ni gjort. Däremot har han gått en kurs, kallad STEG 1, för skidledare, för att lära sig hur man lär ut skidåkning. I den kursen har han jobbat sig igenom dels snödelen och dels barmarksdelen. Skidåkning är ju inte bara snöåkning. Det ligger mycket barmarksträning bakom en bra skidåkare.

När Görans barn började intressera sig för skidåkning i VOK, så hängde han med av bara farten och snart var han engagerad som ledare. Han gjorde det för sina barns skull och också för att han tycker det är så kul med ungdomar. Man blir dock ingen bra skidledare för 50 st ensam, så därför har han lyckats så bra egentligen för att han haft god hjälp av Gun Olofsson, Måns Öhman och Mats Dahlström.

Av bara farten har Göran också blivit engagerad i Gotlands Skidförbund. Eftersom han är ekonom på Gotlandshem i "det civila", så passade det bra att ha honom som kassör.

Som ni kanske sett, så är Göran också aktiv som orienterare och han ser nu fram emot en ny spännande tävling i VOK-Cupen, Hasse Matthings populära påhitt!

INTERVJUN

Klasskamp! - Det är väl någonting man förknippar med politik? Men "klasskamp" har det också varit i skidspåren detta snöiga år. I klass 3A i Västerhejde skola går tre killar som har haft härliga fighter under vinterns tävlingar.

De heter **Johan Lindberg**, **Björn Röcklinger**, och **Mikael Sandberg**, alla boende åt Sionhället i Västerhejde. Tidigare har SVETT-BLADET intervjuat Björn, som ju också dominerat klass H10 ganska ordentligt. I år har han dock fått hård konkurrens, främst från kompisen Johan, som vunnit de flesta tävlingarna just före Björn. Nästan ständig trea har Mikael fått finna sig i att bli. Men VOK-och klass 3A-dominansen är total!

Hårdast var det nog i ELLJUSCUPEN. Inför sista deltävlingen var det så, att Björn kunde vinna klassen bara han slog Johan. De skulle då få lika poäng = 70 poäng. På den 2,5 km långa banan blev det en verklig dramatisk upplösning! Björn lyckades i en fenomenal spurt slå Johan med 1 sekund! Även där kom Mikael trea.

Ingen av killarna har föräldrar som tävlingsåkt, men både Johan och Mikael har småbröder som gått i skidskolan i år. Björn har gott påbrå i storebror Dan. Tränar gör man oftast vid Gutestugan, som ligger närmast, men Johan har också ett knaggligt spår på hemmaplan.

Alla tycker naturligtvis att skidåkning är jättekul. "Man får bra kondis - och man kan vinna fina priser", säger någon av killarna. "Sist vann jag en glasbuckla", sa Johan. "Och jag en mössa och en halsduk", fyller Mikael på. Björn är väl annars den som har mest erfarenhet. Han har t o m varit på skidlager på fastlandet och bli åkt det sk "Humpaloppet". Roligaste tävlingarna i år var nog "24-timmars", där alla tre åkte varsin sträcka för VÄSTERHEJDE SKOLA, mitt i smällkalla natten, och VOK-Spelen, där alla åkte 5 km.

Det skall bli roligt att följa de tre killarnas kamp i skidspåren. Kanske blir resultatlistan omvänd i nästa år - för ambitioner det har de alla tre. Lycka till!

Vi åkte med båt till Oskarshamn på torsdagskvällen den 24 januari och sov över där, för att på fredagen fortsätta till Ulricehamn. När vi kom fram till Ulricehamn bytte vi om på Hotellet och åkte ut och testade spåren. Juniorerna åkte till sin tävlingsplats och vi till vår. Banan var kuperad med bara en uppforsbacke som var 3 km lång.

Senare på kvällen vallade vi skidorna med grön glider eftersom det skulle bli kallt nästa dag.

Lördag: Vi blev väckta tidigt av Hissing, och gick upp och åt frukost. Sedan åkte vi till tävlingsplatsen. Termometern visade på nästan -15°. Vi la på grön valla och det gick jättebra. Sedan vi åkt klart och fått duscha, åkte vi till prisutdelningen.

Nu skulle uppladdningen för stafetten börja så vi åkte ned till stan och åt pizza. När vi var klara på stan, åkte vi hem och såg på TV innan vi gick till sängs.

Dom som gjorde t i Götalandsmästerskapen: Magnus Gadefors, Jonny Bergman, Pedre Welin

Söndag: Vårt stafettlag startade tidigt, så vi åkte först ut till tävlingsplatsen. Termometern visade på -21°, så starten flyttades 1 timme, eftersom ungdomar inte får åka när det är kallare än -15°. Men sedan blev det varmare, så starten kunde gå.

Stafettbanan hade en jättejobbig backe, som var 1,5 km lång. På första sträckan var det **GADIS**, som åkte. Han växlade som 4:a, bara 17 sekunder efter täten. Sen var det **PEDER** - han åkte jättebra och växlade till **JONNY** som 3:a. Han höll sedan platsen in i mål!

Efter duschen såg vi när 15-16-lagen startade med **STEFAN P**, **STEFAN N** och **MATTIAS** i laget. När dom åkt klart, var det hemresa med buss till Oskarshamn och därifrån med **nya** till Visby.

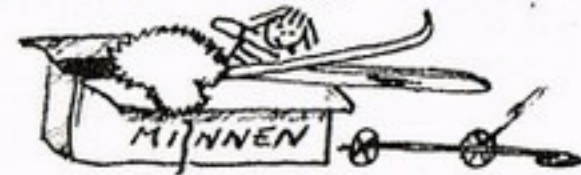
JONNY o. GADIS

Sverige uppges i ett av våra vanligaste uppslagsverk vara 157,4 mil långt. Den sträckan drygt 4 gånger tillryggalade årets Harsa farare i en tänkt, väldig stafett under en vintrig jullovsvecka. I genomsnitt åkte var och en av deltagarna närmare 15 mil. Att ett sådant idogt skidande tär på krafterna är alldeles självklart, och ivriga statistikförare kunde också konstatera att benen kroknat och balansen sviktat inte mindre än 270 gånger sammanlagt under den vådliga färden.

Undertecknad kan ännu i sittande ställning känna en viss ömhet i vänster skinka efter en häftig bromsmanöver på en korsande isig väg i ett läge då inga andra medel stod till buds. Veterligt har dock vare sig gips eller kryckor behövt tillgripas för fysiska tillrättalägganden under eller efter årets Harsaäventyr. Plåster och elefanthud brukades dock flitigt både på hälar och tummar, liksom alla medförda långkalsonger, sockor, pjäxöverdrag, tröjor och vantar och vad man nu kan hitta på för att hålla kylan stängden. För kallt var det!! Äntligen fick man användning av de där gröna vallaburkarna som legat orörda i boxen år efter år. Att det sedan fortsatt på samma sätt här hemma, känns på något vis helt följdriktigt.

Men vi kanske skulle börja från början, dvs fredagen den 28 december då Sten Björklund om aftonen parkerade bussen bakom Domus och stuvade in väskor, skidfodral, vallaställ, gasoltuber m m i bussens bagageutrymmen. Litet inofficiellt och i skymundan smögs också några slalomskidor med tillbehör in i något hörn. (Det blev några timmars kvälls-åkning i "Sveriges närmaste alp", en nyanlagd, alldeles utmärkt slalombacke i Järvsö).

Lördag morgon avseglade den ca 45-hövdade skaran från VOK, Gute och Gotlands Skidförbund mot Nynäshamn. Väl där och inräknade i bussen av nytillträdda ledarduon Ulla Dahlström och Bosse Hagberg, anträdde 40-milafärden med Sten B tryggt bakom ratten.

Som någon eventuellt minns var förvintern i år mycket snöfattig på fastlandssidan och fortfarande halvmilen från Harsa var det nog många som tvivlade på att där skulle finnas åkbara spår - marken täcktes ju endast av ett centimetertjockt täcke. Men fenomenet har upplevts förr av gotländska Harsafarare - väl framme gnistrar snön vit i mjuka drivor och i matsalen väntar ett välsmakande kvällsmål. Ja, detta kan väl sägas vara Harsa i ett nötskal: fina spår i lagom svår terräng och

god mat som kroppens belöning efter krävande träningspass. Harsagården med sitt strävsamma värdpar, Erik och Gun Mårtensson, levde även i år upp till våra högt ställda förväntningar. Att våra skidungdomar sedan fick fint sällskap i vallaboden i form av skidlandslaget Thomas Eriksson gjorde ju inte saken sämre!

Vårt eget ledargång hade ju i år bytt ett och annat ansikte runt nestorn och skidförbundets Rolf Pettersson (som inte ens själv vet hur många år han varit med i Harsa). Redan nämnda är reseledarna Ulla D och Bosse Hoch på klubbtränarfronten fungerade Sven o. Margareta Persson, Gunnar Alvéus och Tommie Ohlsson från VOK och Mats Nicklasson från Gute. Till alla riktar vi vanliga resedeltagare, motionärer såväl som tävlande, ett hjärtligt tack för en fin vecka. Tack också till festkommittén som fixade ett trevligt nyårsfirande - och en eloge till alla pyromaner som lojalt följde uppmaningen att hålla det ansenliga smällarlagret utom hörhåll för våra ljudkänsliga fyrbenta medgäster.

STURE KARLSSON

VI NU PLANERAR VI

Så är det åter dags för SKOGSPLANTERING - En av VOK:s finaste inkomstkällor! 1984 planterade ett gäng VOK-are 20000 plantor, vilket gav klubben ett netto på 11000 kr! Och detta egentligen utan vare sig för - eller efterarbete.

I år har VOK fått ett område på norr i närheten av förra årets, nämligen vid Bunn Backe och även ett åt Gothemhället. Det är Stråbruken, som står för de s k "fiolerna", ett företag som inte brukar "knussla", när det är dags för betalning.

Målsättningen är att sätta 20000 plantor i år också - och det är klart att det blir så mycket lättare om många fler hjälper till. Så fort snön försvunnit, eventuellt i mitten av april, sätter vi igång och då är det bråttom och nästan slagsmål om utrustningen. Alla vill ha ut sina plantor snarast möjligt, och ni skall veta att det sättes totalt 5000000 (5 miljoner) plantor på Gotland år 1985!

Nästa år har vi redan fått ett område närmare Visby, nämligen i Ölback, som faktiskt ligger på VOK:s egen karta.

Håll utkik efter klubbnotis om planteringen. Inga förkunskaper behövs och det är faktiskt roligt att plantera skog! Kom igen allihop!

TORBJÖRN SPÅNG

Detta handlar om konsten att förbereda ett 24-TIMMARSLOPP och sedan slippa att vara med (och inte vet jag riktigt hur det gick till).

Ja, nu var det åter dags att börja tänka på ett nytt 24-TIMMARSLOPP. Oj, vad tiden går fort! Vi hade ju just avslutat förra årets upplaga. Planer har funnits i huvudet hela sommaren och hösten vad gäller förändringar och förbättringar. Nu gällde det att få något klokt ut av det hela.

Nytt för i år var att hela arrangemanget skulle gå vid Gutestugan och elljusspåret där användas för första gången. Första mötet hölls på Gutes kansli november-84 och med från Gute var i år INGA-MAJ och ROSE-MARIE ÅKERBLUM, från Gotlands Skidförbund INGRID APPELGREN och från VOK MARGARETA PERSSON och JAG. Bara tjejer - vad skulle detta bli av! Längre fram i förberedelsearbetet har även Gotlands Skidförbunds nye ordförande GÖTE LUNDQVIST varit med. Han har varit ett stort stöd för oss och hjälpt oss med massor av arbete.

Vid försäljningen på 24-timmars-

"Ska du bara ha godis för kaffebiljetten?" -

"Nej, jag skall ha en JAPP också!"

Det var kallt i prisutdelningstältet. Vi huttade och spillde glögg, som snabbt frös och kunde sparkas ut!

Dahlströmskan skall nog vara på lasarettet och våra bräcklidande tryckare

Vid detta första möte bestämdes det att 1985 skulle bli en snörik och kall vinter och att hundralagsvallen skulle slås. Arbetet fortsatte med flera sammankomster där ny inbjudan utformades, praktiska detaljer diskuteras. Hur skulle vi sprida vår information så mycket som möjligt? Hur skulle vi tackla press och radio i år. Vilka andra informa-

tionskanaler kunde vi använda? Olika detaljer vid Gutestugan planerades. Vi var också ute och tittade på elljusspåret en dag och konstaterade att ett stort jobb hade gjorts med spåret. Bl a hade kurvor dosserats om, så att skidåkare inte skulle fara ut i skogen. Många var rädda för backarna på Gutes spår, men vid påseende så här när det var barmark såg dom inte så farliga ut!

Vi började närma oss nyår 1985 och ingen vinter kunde skönjas ännu - skulle inte vår inplanerade vinter komma snart? En del av oss drog iväg till Harsa för en veckas skidåkning. Även där var det ganska lite snö, men kallt. Vi fick många mils skidåkning i benen och också tid för 24-timmarsplanering, bl a med finslipning av PM för lagledare och lagmedlemmar. Samtidigt kom det mycket goda nyheter från Gotland. Vintern hade kommit! När vi kom hem var det mera snö hemma än i Harsa!

Nu steg temperaturen minst ett par grader i oss, allt i takt med att temperaturen ute sjönk och snön föll. Affischer sattes upp och skickades även ut med Arlas bilar till alla lanthandlare och med Posten till alla postkontor. Vi använde alla kontakter vi bara kunde komma på. Inbjudan spreds över hela Gotland på alla tänkbara sätt, presskonferens hölls och även prat i radion.

Temperaturen steg ytterligare en grad inom bords, massor av arbete - så mycket att jag totalt glömde bort den dag vi skulle packa alla lagledarpåsarna, 125 stycken! Så försmäddligt, men nu blev de ju packade i alla fall.

Mötena följde nu slag i slag. Funktionärs - träff i Gutestugan, där alla huvudfunktionärer inom de olika områdena både från VOK och Gute träffades. Många frågetecken rätades ut och alla tog itu med sina arbetsuppgifter i gott samarbete klubbarna emellan.

Lagledarträff på Polishuset, den stora värmedätaren. Skulle vår information ha nått ut? Hade lagledarna hörsammat oss? Oj, så spännande och nervöst! Vi visste av många samtal att visst intresse fanns. Folkströmmade till, 100-lagsvallen sprängdes, gamla och nya lagledare stod i kö för att få sina lagledarpåsar, sina lagnummer och information om praktiska ting. Glädjen stod högt i tak. Det här såg ju jättebra ut!

Nästa stora fas i 24-timmarsarbetet var att samla in priser. Göte hade i förväg sänt ut "tiggARBREV", så nu var det att gå från företag till företag. Det blev massor av fina priser. Nu lyckades Margareta och jag pricka in våra prishämtningsdagar på vinterns fåtöddagar. Det kändes konstigt att be om nya ser till vinterns stora skidfest, när regnet

FÖRBEREDELSE⁸

stod som spön i backen.

På måndagen i 24-timmarsveckan samlade vi ihop alla priser i Gutestugan och fördelade dessa på alla sträckor och tog ut lagledarpriserna. Vilket fantastiskt prisbord! 73 företag hade skänkt priser!

En jäktande åkare syntes gång på gång vid starten. "Åker du för Stenkumla Handel?" frågade någon. "Nej, jag tränar för Vasaloppet". (Räkneuppgift: Hur många sträckor måste han åka?)

Beslut fattades! Vi ställer inte in, mening- en behöver åka mer än 2,5 km och barn ev. ännu kortare. Telefonen gick varm, röster både för och emot - mest för!

Allt började komma på plats, speakervagnen, startskynket (som sedan blåste ned), stora tältet, skyltar både här och där, lampor inför nattens mörker, alla varor till serveringen, lagens alla skyltar och nummerlappar (nya för året) o s v, o s v. Ett sista möte före kl 15 då det ännu gick att ställa in. Beslutet står fast. Vi kör!

Förberedelser in i det sista. Folk in och ut hela tiden. Deltagarlistor lämnades, priser ramlade in, nya bodar och husvagnar anlände. Några lagledare ringde och drog ur sina lag på grund av vädret, men de flesta var beredda att starta. Det började närma sig första start, målgången måste ändras i sista sekund, vädret hade satt vissa käppa i hjulen för oss.

En av de många funktionärerna, som gjorde 24-TIMMARSLOPPET till en succé, trots väder och vind: JULIE DAHLSTRÖM, STARTER.

Plötsligt en oväntad händelse - och där låg jag med bruten fot! Asch! Så förargligt-det hade jag minsann inte tid med just nu. I all hast trädde GUNNAR ALVEUS in i mitt ställe. Tack för din hjälp, Gunnar!

ULLA DAHLSTRÖM

OCH-SPORT

"Vi ska marknadsföra vår idrott som en "OCH"-idrott. "Gamla OCH unga", "Duktiga OCH mindre duktiga", Tjocka OCH smala", "Motionärer OCH elit". (Norsk idrottsledare)

GENOMFÖRANDE⁹

Strax efter 1730 skulle Ulla och jag kolla bastun och prisutdelningstältet. Då hände det som blev förstasidesrubrik på lördagens morgon. Jag kan inte berätta om alla tankar som samtidigt for genom huvudet, men det var stor verksamhet däruppe. Lyckligtvis fick jag tag i GUNNAR ALVEUS och han tog överhela Ullas bit.

Så har det börjat! Första starten med 75 lag - otroligt med tanke på vädret. Start efter start genomföres. Det är blåstigt på startplatsen, men väl ute på spåren lugnar detsig. Deltagarna kommer i mål och konstaterar att de har för mycket kläder på sig. Många ser verkligen varma och "goa" ut. Fram emot midnatt tar snöfallet slut, vinden mojnar och allt verkar hyggligare vädermässigt sett. Vi ser snöplogen köra fram och tillbaka hela tiden. Plogkillen fikar, äter korv, sover i sin hytt en liten stund och så iväg igen. Den mannen var verkligen till stor hjälp.

Dahlströmsbarnen och Maria (Stefan var hemma och skulle åka till USM, men det stoppade vädrets makter), sover i rummet ovanpå Gutestugan. Mats och Sven jobbar, rycker in där det behövs och finns till hands. Tänker att det inte får hända något mer galet, efter den olycksbådande starten. Vandrar runt bland funktionärerna och kollar hur dom har det. Överallt glada ansikten och positiva tongångar. Kollar deltagarlistorna mitt i natten. 100 lag har lämnat listor. 9 lagledare har dragit ur sina lag. Det kommer ändå deltagare från dessa lag och åker sina sträckor.

Kör själv två sträckor vid 02-tiden. Vilken fart det är i spåret så dags. Många kör för fullt, det är troligen de riktiga skidentusiasterna som är i farten mellan midnatt o. morgon. Sover ett par 1/2-timmars och när jag stiger upp gör solen detsamma. Sven Nilsson hörs rabbla alla lagnamn, flera deltagare strömmar till. Facit: Aldrig under 50 lag på

hela natten! Det känns gott i ett tävlingsledarhjärta.

Lördagen går i ett enda svep. På något sätt känns det litet överkligt efteråt. Undrar om man var trött i alla fall? Jag minns en hel massa episoder från lördagen, men det minne som etsat sig fast allra mest är prisutdelningen till lagledarna. Det var en fin upplevelse att samla dessa eldsjälur och få tillfälle att tacka. I lagledargänget är det många som borde ha haft pris. Men sån't är livet. Kom igen nästa år!

Vill slutligen tacka alla i klubben som jobbat med 24-timmars. Tack funktionärer, lagledare, deltagare och sponsorer. När jag skriver dessa rader har vi ännu inte haft uppföljningsträff med chefsfunktionärerna, men med detta möte så sätter vi fart på planeringen av 24-timmars 1986. Vi ses vid VOK-stugan i februari 1986, eller hur?

MARGARETA PERSSON

- Ställ upp och hjälp till, vädjar Göran.
- Det gör jag ofta själv! Det bör man!

nya

VOK I TRIM!

10

MOTIONSGYMPA

VOK:s MOTIONSKOMMITTE hälsar er alla välkomna till en ny orienteringssäsong 1985. Vi startar med ett TRIM-arrangemang från och med den 1 april, om snöförhållandena så medger.

Detta är ett vanligt TRIM-arrangemang, där vi cirka 30 skärmar utplacerade i skogen. Det gäller sedan att orientera sig fram till kontrollerna och notera deras kodbokstäver. Startkortet kan sedan skickas till VOK, där utlottning av priser sker.

Under sommaren planeras även att arrangera sk CYKEL-TRIM där man med cykelns hjälp letar kontroller i Visbytrakten.

I samarbete med Gotlandsresor och KORPEN, anordnas ett speciellt arrangemang, "AKTIV TURIST", där vi från VOK skall medverka med "TURIST-TRIM" på Snäckbladet.

1985 är ett speciellt kampanjår för TRIM. SOFT, Gotlands Orienteringsförbund (GOF), samt Domänverket samarbetar med målsättning att öka antalet orienterare, samt att marknadsföra orientering som motion. Detta ska ske bl a genom TRIM-85. Fina priser kommer att utlottas under året bland deltagarna.

TRIM ger utmärkta tillfällen till träning och övning i skogen. Det passar alla, både aktiva och nybörjare. Varje medlem i VOK bör inköpa ett TRIM-paket, träna själv och även bjuda in grannar och goda vänner till ett orienteringspass.

Inom VOK:s motionskommitté är B-C LARSSON huvudansvarig för TRIM-aktiviteterna under året - med hjälp av övriga ledamöter.

OLOF BERGLUND

Gymna - är det bra för orienterare? Att våra skidåkare redan vet svaret är klart. De har haft gymna med tonvikt på styrketräning med på träningsprogrammet under Rolf Malmros ledarskap under några år. "Motionsgymna", "discogymna", "jymping" - kärt barn har många namn. Allt är samma sak - att jobba efter medryckande musik.

Varför har motionsgymnastiken blivit så populär under de senaste åren? Orsakerna är säkert många. Jag tror att det bl a beror på att det är inne att hålla sig i form. En del (många?) tycker inte om att jogga utan föredrar att vara med i någon gympagrupp, speciellt då vintertid. Dessutom har många joggere upptäckt att gympan är ett bra komplement till löpträningen. Man inser mer och mer vikten av att träna hela kroppen, styrka och spänst och rörlighet. Då är gymna både roligt och bra.

Under tävlingssäsongen hinner vi kanske inte alltid med att ha gymna, men däremot är det lämpligt att köra det under vinterhalvåret. Varför kan vi inom orienteringen ha nytta av gymna?

Jo, därför att:

- * Det är ett bra sätt att variera träning, speciellt vintertid.
- * Både killar och tjejer, gamla och unga kan träna tillsammans. Alla "kör" efter sina egna förutsättningar.
- * Allsidig träning, kondition - styrka - rörlighet.
- * Det förebygger skador.
- * Gympan kan vara uppvärmning till annan träning.
- * Det är kul och skönt.

Vi har haft gymna i två grupper under den gångna vintersäsongen. Nu blir det uppehåll under våren och sommaren. Hoppas vi ses i gymnasalen till hösten.

ULLA DAHLSTRÖM

EFTERDYNINGAR TILL ETT ÅRSMÖTE

11

På årsmötet kunde man räkna till 30 deltagare. En skaplig siffra för att vara ett "tråkigt" årsmöte. Det här årsmötet var dock inte tråkigt, om än lite bråkigt.

Vad som är alarmerande är fördelningen av de klubbmedlemmar som dock var där: 20 manliga och 10 kvinnliga - och INTE EN ENDA UNGDOM! Varför kommer inte ungdomarna till årsmötet? VOK är ju i alla fall en klubb, som resultatmässigt helt domineras av våra ungdomars färdigheter! Är klubbstyrelsen och de olika kommittéernas sammansättningar någonting som inte rör ungdomar? Kan man ändra på årsmötet så att ungdomarna lockas dit? Är det över huvud taget klubbens mening att vi skall ha med ungdomarna?

På årsmötet diskuterades bl a UNGDOMSKOMMITTÉNS uppgifter i klubben. Man kom fram till att dess uppgifter var synnerligen svävande och att kommittén egentligen bara fanns på papperet (till slut kom någon på att den i alla fall med framgång arrangerat ett läger vid Homa). Vad vill ungdomarna själva? Vilka uppgifter kan läggas på LOTTIE SPÅNG (som är sammankallande), TORBJÖRN BERGLUND, PERNILLA HANSSON och ANDERS WICKSTRÖM? Det är något för klubbstyrelsen att fundera över!

Ordföranden UNO tyckte också att antalet av ungdomar i VOK sjunkit alarmerande mycket - från 391 st under 26 år 1983 till 278 st år 1984. "Det här en allvarlig signal", tyckte Uno med flera mötesdeltagare. Deltagarantalet i ungdomskurserna har också sjunkit och var säsongen 1984 nere i 30-35 st.

En annan betänklig sak i VOK är "KVINNOFRÅGAN". Det fanns 10 kvinnor med på årsmötet. De flesta yttrade sig inte alls, utan de talande männen stod för de flesta inläggen i debatterna. Men några av kvinnorna pratade, tyvärr med svåra följdverkningar. De inlägg och förslag som kom fram nedgjordes, för att inte säga "nedsablades" mycket eftertryckligt och brutalt. Vill man i klubbledningen ha med kvinnorna i debatten, så får man nog gå fram lite mjukare i fortsättningen. Annars är det risk att det kommer ännu färre kvinnor nästa gång. Och kvinnor behöver vi verkligen i VOK - inte bara för kaffekokningen och markservicen!

Slutligen skulle jag vilja slå ett slag för "FLERA MEDLEMSMÖTEN". De många, och ibland häftiga, debatterna på årsmötet visade att vi behöver träffas ibland över en kopp kaffe och diskutera klubbens angelägenheter. Vi behöver ventilera tankanden och tyckanden, klubbens målsättningar, varandra och våra relationer till varandra.

Det räcker inte att vi träffas på årsmötet en gång om året och vid tävlingar och träningar. Vi behöver lära känna varandra litet mera personligen. Nu är det många som

känner varandra i små kottier, två - tre familjer eller flera. Det är bra, men det gör också att alla nya känner främlingskap och inte vågar ta för sig de första åren i klubben. Tänka vilka ledarbegävningar som vi missar på det sättet!

Vi skulle kunna ha medlemsmöten ett par-tre gånger om året, då vi diskuterar vissa, givna teman. Vi skulle kunna börja med "VOK:s UNGDOMAR - VAD GÖR VI MED/FÖR DEM?" eller varför inte "VOK OCH KVINNOFRÅGAN"!

BJÖRN F

Två som tycker om årsmötet 1985: SVETTBLADS-redaktören Björn och ordföranden i VOK: Uno J.

ÅRSMÖTET

Föreningens årsmöte samlade 14 personer. De antog med acklamation allt vad styrelsen sa. Och beslutet gick ut till medlemsstockens miljoner. Ingen vet om de finner det dumt eller finner det bra. De har annat att göra och lägger sig inte i. Detta är demokrati. Den är fullkomligt laglig och alldeles kländerfri. (Alf Henrikson)

Med dessa rader framför mig, tänker jag på vårt årsmöte - jubileumsåret 1985. Varför skall just årsmötet vara ett tillfälle då det är fullt legalt att låta skäll, sarkasm och ironi flöda fritt?

Varför kan inte tankar, idéer, åsikter framföras i en vänskaplig och kamratlig anda, som inger förtroende och skapar arbetsglädje? Vi arbetar ju för samma sak - låt då göra det - hand i hand!

UNO

nya

TERRÄNGLÖP?

12

KULTUR-VOK

Ett bra sätt att vidmakthålla sin kondition är att träna för och delta i terränglöpningar - både för orienterare och skidåkare.

VOK är med i Svenska Friidrottsförbundet, så du kan tävla även där för VOK. Anmäl dig till ROLF MALMROS, tel 186 35, så fixar han resten.

VÅRENS TÄVLINGAR:

- Lör 23/3 Vårterrängen (Tjelvar)
- Ons 17/4 Guteterängen (Gute)
- Lör 20/4 DM, JDM, UDM-terräng (Hansa)
- Ons 17/4 Guteterängen (Gute)
- Tors 2/5 DM-terräng seniorer (Svaide)
- Lör 11/5 Jungfruloppet (Bro)
- Tis 21/5 Fröjelrundan (Tjelvar)

Bra tempoträning!

Dessutom kan du delta i banlöpningar på olika distanser. Tala med ROLF MALMROS!

DEBUTANTEN

1984 skulle jag göra debut i 5-DAGARS i Blekingeskogarna. Tidigare har jag enbart läst om och hört talas om 5-Dagars, men äntligen skulle jag själv få vara med.

Varje dag var noggrant inplanerad. Först och främst naturligtvis orienteringstävlingen på förmiddagen. Men jag skulle även hinna med så mycket som möjligt av andra kringarrangemang. Men att planera är en sak och verklighet något helt annat.

Redan vid andra etappen råkade jag falla och skada arm-bågen allvarligt. Resten av 5-Dagars tillbringade jag på Karlskrona lasarett. Jag vill passa på att tacka alla närvarande VOK-are för omtanke och omsorg. Jag blev glad för er uppvaktning.

Fortfarande går jag vid en sjukgymnast för träning, men jag kommer att delta i vårens tävlingar hade jag tänkt.

Tack än en gång och vi möts i Falun nästa 5-Dagars!

TORBJÖRN BERGLUND

OL-SEKTIONEN

* Sektionen består av följande medlemmar: Rolf Malmros, Hasse Matthing, B-C Larsson, Göran Fredricsson, Folke Magnusson, Berith Pettersson, Gert Lundqvist och Aina Österdahl.

* Ungdomskommittén planerar en HAJK i slutet av maj.

INFORMERAR...

* Breddlager på Gotland för HD 10-14 tiden 10-12 juni.

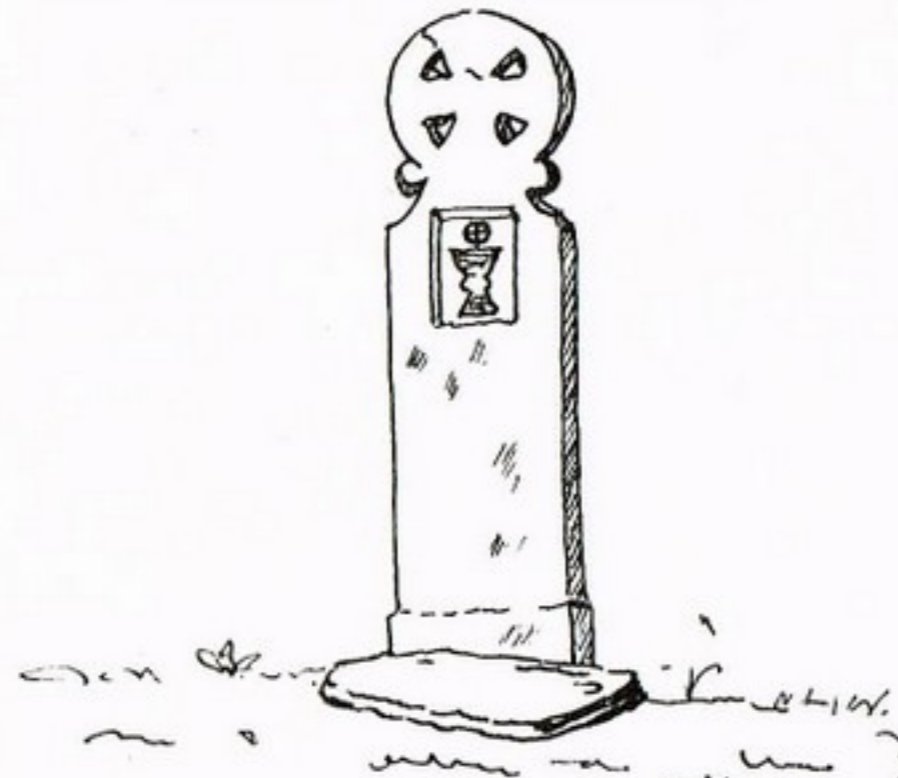
Breddlager i Östergötland för HD 13-14 den 5-9 augusti.

Breddlager i Östergötland för HD 15-16 den 5-9 augusti.

* Snart börjar årets WOK-CUP. Berörda har fått information om reglerna!

"Omkring 600 steg norr om 1/2 mils stocken på Endre-väg från Wisby vid gamla landsvägen - innan Landshövdingen Friherre CO von Segeboden byggde de nya landsvägarne på Gotland - står ett vackert och välhugget sten-kors upprest, 4 alnar högt, 5 1/2 tums tjockt, samt 1 aln 13/4 tums tvärt öfver korset: nedanför själva korset står i en inhuggen 4-kantig ruta en kalk med hostian uthuggen. En teckning på andra sidan är dylik.

En Präst (Herr Jurgen, slagen af en örn 1336) säges der kommit ridandes vägen fram och haft en liten hund med sig: en Örn som svävade der öfver skogen skulle då slå ned efter hunden, och träffade så Prästen, som blef död på stället; men hund och häst bergade. Derfor står ännu det lutande korset der med kalken och hostian med kors-tecknet!"

Ur "Svenska sagor och sägner", upptecknade av PA SÄVE.

I MOTORN PÅ EN GAMMAL SNÖ-SCOOTER

13

Är det så här det känns att bli gammal och kommen liksom på undantag? Visserligen verkar det som om jag skulle slippa att hamna på livets sista anhalt, "Skroten", men ändå är det svårt att tänka sig att tillbringade sista åren hemma i förrådet utan att ha något att göra efter ett aktivt liv som snö-scooter och spårgörare vid VOK-stugan.

Vilken tur att jag fått sällskap av sonsonen min. En snygg och trevlig pojke, men inte kan han så mycket precis. Tur att han har mig att fråga och rådgöra med när det blir besvärligt i spåren. Och jag har faktiskt idag fått en uppgift också! Jag skall vara packare medan sonsonen spårar efter mig! Ännu är man inte helt slut!

Det är svårt att tänka sig att man redan är 12 år och har fått pension. Tiden går verkligen fort! Jag minns det som om det vore igår när jag som 3-åring kom till VOK-stugan. Jag spannar med mina 20 hästkrafter och alla var så stolta över mig, inte minst Sten B., som fick sköta mig i början. Jag var moderast på hela Gotland och det talades vitt och brett om allt jag kunde göra. VOK hade Gotlands finaste maskinjorda skidspår och allt var min förtjänst! Jag var uppe i det sk smöret...

Men ifjol började krämporna komma. Det blev litet trögare att jobba fast viljan var god. Kanske berodde det på att det var så dåligt med snö några år. Det är inte roligt att köra i isskrap från Ishallen, när man är en äkta snö-scooter - för att inte tala om alla barr och kottar och elände som man skulle försöka spåra i. Och det värsta av allt: Ett tag skulle man försöka göra snygga spår efter en massa pruttande hästar, som gått där dagen innan. Bajs i maskin, det är vad det blev!

Jaha - efter mycket svärande från Vaktis, Sten och Torbjörn S, så fick de slutligen ge upp och jag åkte in på operation hos scooterläkaren Julle D. Tänk vad det var härligt med en riktigt grundlig genomkörare. Och stor kirurg som han är, så transplanterade han t o m in nya delar i min gamla kropp. Optimismen var stor hos alla VOK-are.

Men tyvärr, tyvärr... Som hos nästan alla transplantationer, så började snart avstötningar. Mitt gamla chassi tålde inte allarymodigheter och snart började klagomålen igen: "Svaide och Gute, dom har bra spår dom. Varför kan inte VOK ha det också?" Så gick snacket och så småningom nådde det också ledarna i VOK.

Gissa vad det pratades! Det pratades så att det hördes ända till Teneriffa på Kanarieöarna. Det var nämligen där en VOK-are fick nys om att Vägförvaltningen i Falun hade en begagnad maskin till salu. Den var från 1983 och stod i Mora i ett vägggarage. När jag fick reda på att den hette Alpin och att general agenten fanns i Umeå, så förstod jag att det var min sonson det handlade om. 30000 kronor skulle man ha för honom - tala om inflation!

Jaha, så plötsligt stod han där hemma hos mig. Ibland kan bankerna spotta fram pengar snabbt (få se om det går lika lätt att få ut mina pensionspengar...) och kanske kan det räcka till en ny spårkälke också. Min sonson pyste av stolthet och berättade om alla sina finesser: "En riktig arbetsmaskin är jag, och dubbelt så stark som du, farfar! Och titta här! Självstart! 2-växlad! Varmluft som håller föraren varm! Det kommer att bli slagsmål om vem som skall få köra mig!"

"Se nu här, unge man, hur man gör raka och fina skidspår!"

Äsch! Du får väl visa vad du går för, skryt-scooter. Det enda som är fint på dig, som man kan se, är dina vackra VOK-färger. Det var väl därför dom köpte dig! Nåja, vi skall nog samsas så småningom, du med din styrka och jag med min erfarenhet. Och det skall faktiskt bli trevligt med litet sällskap i förrådet. Och förresten måste man nog snart bygga ett nytt förråd också. Inte kan man väl ha ett så gammalt förråd till en sådan ny, fin scooter och till en nybliven pensionär! Då skall de få med pensionärsföreningen att göra! (B.F.)

nya

VOK-FAMILJEN MATTHING

14

Den här gången har SVETTBLADET bjudit in den stora generösa FAMILJEN MATTHING, Hasse, Jörel och sönerna Ola, Jonas, Karl-Fredrik. Det känns spännande i det här sällskapet - viljorna är lika många som familjens medlemmar och idéer och visioner finns det gott om. Idéerna är ofta originella och för in i tankebanor som vi inte är så vana vid.

Det här beror till stor del på god fantasi, men kanske också på att Hasse och Jörel kom så sent in i orienteringssporten. De har inte fastnat i några spår ännu. JÖREL är upp vuxen på Gotland och har egentligen aldrig gillat "tävling" i någon form.

HASSE, som är skåning i hela sin längd, kan inte minnas någon "natur" från sin hembygd - bara potatisåkrar. Men... så träffades Hasse och Jörel under lärarutbildningen i Växjö på en orientering! Det var en händelse som idag ser ut som en tanke! Från blåsiga slätten kring Trelleborg kom så Hasse och Jörel med sönerna Jonas och Ola till Gotland 1970.

"Korpen" lockade ut familjen på äventyr i skogen och gör så fortfarande, men med lite olika sammansättningar under åren. När sedan Hasse beslutades sig för att sluta röka föll det sig naturligt att söka sig till något motionsställe. Det blev VOK-stugan.

Till en början gick pojkarna OLA och JONAS på ungdomskurs tillsammans med klasskompisar från Vibble. Hasse gick ock sprang omvartannat - beroende på ork och diverse blesyrer, och Jörel gick halvhjärtat enföräldrakurs. Fjntligen tyckte hon det var roligare att gå långt och cykla på egen hand - men det kunde ju vara värt att pröva. Övertygad blev hon aldrig för egen del, men hon stöder helhjärtat sina pojkars alla intressen. För en aktiv familj är det nödvändigt att det finns någon som ser till det vardagliga med hus och tvätt och håll i byxorna - och Jörel erkänner gärna att det också kan vara skönt att få vara ensam ibland med en bra bok. För läsning gillar hon - och sitt jobb som speciallärare.

OLA som nu går sista året på gymnasieskolan har försökt sig på lite av varje. Han orienterade i flera år och åkte lite skidor. Kompisen Lars Nordahl och han följdes ofta åt på långlöpning och den vägen ledde också intresset till fri idrott. På högstadiet fick

Ola och kompisar på Solbergaskolan möjlig - het att bedriva orientering som Fria Aktiviteter och på så sätt bildades "OL-Klubben SPIKEN". Killarna skötte sig snart själva och gänget cyklade iväg på egna äventyr - la banor åt varandra och hade t o m "utflykter" till fastlandet. Ola minns speciellt kontrollen som fanns på en ö, dit man måste ta sig simmande.

"Spiken" hade också egna tröjor som Hasse hjälpte dem att trycka, och en och annan funderade kanske på om det höll på att bildas en ny klubb, när "Spiken-gänget" kom till 2-och 3-dagars 1981 i egna tröjor och hattar. Det var ingen fara - finessen var kompisgruppen med ett gemensamt intresse. Eller var det ungdomssektionen som visade att de kunde och ville hitta på eget?

Numera har Ola hittat nya kompisar i klassen han går i, en klass med ovanligt fin sammanhållning. Han har utvecklat sitt orienteringsintresse till att vara banläggare och arrangera tävlingar. På KM-84 var han banläggare och arrangör och sin egen "allt-i-allo", vilket kan klarade med den äran. Fint stöd och träning har han förstas fått genom Hasse, som flera år tillsammans med både Jonas och Ola arrangerat den populära "Lillkorpen".

JONAS som numera är 17 år, går första året på OL-gymnasiet i Strängnäs. Hans intressen har varit många, fotboll, friidrott o. skidor är några, förutom orientering, och han är inte riktigt säker på att han fortsatt att satsa på orientering om han inte kommit in på OL-gymnasiet. Nu hinner han inte med flera intressen, förutom orienteringen. Att inte bo hemma innebär att han får sköta tvätt

och städning och annan egen-service själv. Dessutom är det lång restid för att få komma hem då och då. Den kompis han nu hittat på skolan i Strängnäs känner han sedan sommaren 1977 på Gotland. Då möttes de i H10. Idag har de trevligt tillsammans med mycket bra ledare på OL-linjen.

Jonas berättar gärna om den berömda och litet pirriga insparken på skolan, då han tillsammans med två andra elever skjutsades ut i mörkret. Mitt i en skog blev de lämnade med en karta och beordrades att ta sig hem. Några tändstickor fick fungera som pannlampa för ett kort ögonblick, men endast lång och envis vandring ledde dem hem kl 3 på natten. Kartan visade sig sedan vara över ett helt annat område!

Det här var dock ett bättre "prov" än att tillbringa natten på en ö tillsammans med en tjej och en sovsäck - eller...?

Jonas har tidigare gärna tagit mycket på lek. Han tycker att friidrottsträningen givithonom mycket av teknik, balans och koordination, och han påpekar att han ganska sent på eget initiativ gav sig ut för att "träna". Hasse, som gärna stöder tanken på roliga och annorlunda träningsformer har aldrig tjatat på sina pojkar. Han tar motionen på lek och gör ofta fel, men, som han säger: "Det bjuder jag på!"

Som initiativtagare och coach i VOK - Cupen under våren och hösten har han visat prov på både sin fantasi och sin tecknartalang. Hasse gör gärna små karikatyrer - det livar upp både OL-sektionens möten och SVETTBLADET. Till mötena kommer han med sina idéer, som ofta otåligt får vänta på att bli upptäckta.

15

Två "käpphästar" har Hasse: Den ena är att utbilda tränare inom VOK, så att träningens innehåll kan utökas och förbättras. Han ser gärna att vi sneglar på friidrotten och tar efter deras träningsmetoder. Den andra är att få ungdomarna att stanna kvar i klubben. Ge dem större ansvar och inflytande och stöd - ja social gemenskap mellan ungdomarna. En möjlighet till laganda, typ under 10-Mila.

Det här var mycket om FAMILJEN MATTHING, men ändå är det inte slut: Med i familjen finns också, som Olov uttryckte det: "Världens bästa bästis", KARL-FREDRIK, 10. Han fyller ut alla aktiviteter med ytterligare sex (!), där skidning, ridning och akvariefiskar just nu är de mest aktuella.

Rida har han lärt sig av sin kusin, som nu bor i Australien, så han längtar litet dit. I skidspåret tar han i allt vad han orkar för att ligga i täten, men annars är orientering det som han ägnat sig mest åt och gillar mest. Han tycker det är skönt att hitta sista kontrollen och som världens bästa bästis är han glad åt att han i mål kan vara vän med sina konkurrenter. Freddan tycker mycket om VOK:s läger, där man har det mysigt om kvällarna och där lite bus och spänning kryddar träningspassen. Att springa omkring Galgberget passade den långbente Freddan, som har ordentlig fart i benen.

I sommar far hela familjen MATTHING för 6:e gången på 5-Dagars i Falun. Det är någotsom alla gillar. Varje år byter de hus med någon familj från orten och varje år hittar de nya "smultronställen" i vårt avlånga land.

GUNNEL P.

FOGDE?

SVETTBLADET ber härmed att få meddela följande med anledning av en lång debatt på årsmötet: FOGDE = (förr) en ämbetsman (tex konungens fogdar), uppsyningsman. (Ur "Förklarade ord" av Arthur Almhult).

nya

NATUR BETECKNAS MED GRÖNT

Naturen är det som betecknas med grön färg på alla plankartor. Den är också grön i verkligheten, vilket man kan se om man tittar ut genom ett fönster eller på färgfotografier. På vintern är naturen vit.

Naturen består av mark, vatten, luft och PLM-produkter. Den kan användas som underlag för parkeringshus, atomkraftverk och municipalsamhällen. Där naturen inte används till något kallas den grönområde.

Ur naturen får vi vissa råvaror som mat, massaved och mackadam. I de hål som därvid uppstår lägger vi t ex gamla järnsängar, potatisskal och bildäck. Detta kallaskretsloppet i naturen.

I naturen finns lappar, campingturister och djur. Djur är en sorts komplicerade kvicksilverföreningar som i vissa fall fortfarande har rörelseförmåga.

En del djur kan flyga. Är de små behöver man inte bry sig om vad de heter, det är bara att spraya. Är de större kallas de fåglar och mot dem har inget effektivt spraymedel ännu framställts utan bara långsamt verkande medel. Fåglar förekommer främst i motorer på jetplan, i tjockoljebälten samt i små drivor nedanför kraftledningar och fyrtorn.

I naturen finns också små gröna djur som inte rör på sig. De kallas växter. Tillväxterna hör bl a julgran, pelargon och hö. Varning för förväxlingar: små gröna djur som inte rör på sig KAN också vara förgiftade grönfinkar. Stora växter kallas träd. Av dem får man grillkol och plywood.

Står det mer än fem träd på en liten yta kallas det skog. I skogen går man vilse. I skogen finns även varg och björn. Björnen är ett lömskt djur som alltid överfaller jägare som är försvarslösa. Vargen finns inte.

Marken kallas det som naturen står på. I marken finns det olja och gas som kommit dit från läckande cisterner och ledningar. Oljan pumpas man ibland upp igen och häller tillbaka i cisternerna. En viss typ av kretslopp. I marken sticker växterna ner ena ändan och suger upp en massa vattensom annars kunde kommit till nytta. Det vatten som växterna inte kommer åt kallas grundvatten. Grundvatten är en DDT-lösning.

På marken finns vidare motorvägar och rullstensåsar. Varför de senare kallas så är en gåta då de inte alls är några åsar utan tvärtom en rad gropar, sk grustag.

Kring motorvägarna flockas blyhaltiga växter och hörselskadade bönder. På marken finns även skog. I skogen finns burkar och flaskor i stora mängder. Vattnet är ofta en löddrande, gråbrun vätska som förekommer i naturen i flera former. Ibland som regn, snö och dimma, i sjöar, åar, floder och hav.

Vi använder vattnet till att dricka och bada i. Önskvärt vore att vi kunde sluta med denna ovana eftersom vattnet snart är slut.

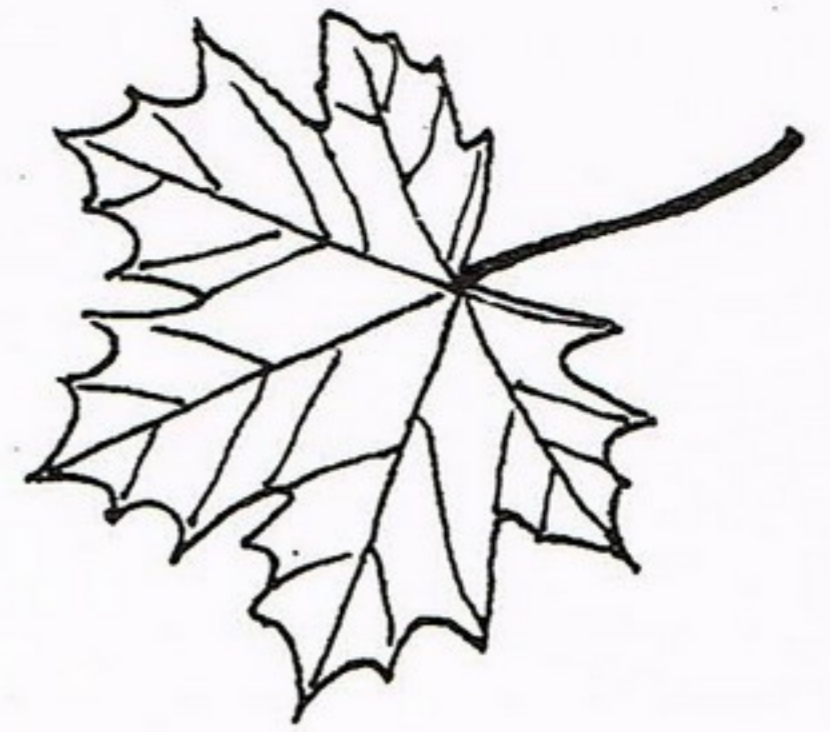
Vattnet i form av regn består av salt och svavelsyra, vilket beror på att vattnet påverkas av luftens naturliga sammansättning. Dessa ämnen underlättar genom sitt idoga arbete framtida rivning av kyrkor och andra stenbyggnader samt järnkonstruktioner. De håller även PH-värdet i våra sjöar på en tillräckligt låg nivå för att inte fiskarna skall bli för aggresiva.

Fiskar är ett slags, ofta döda djur som lever i vattnet. Vattendrag som oturligt nog rinner fram just där avloppsledningar mynnar ut, blir ofta berikade med flera sällsynta kemikalier. En av de populäraste kemikalierna heter fosfor.

Det är en helt ofarlig kemikalie, som möjliggör skumbad i det fria. Dessutom sätter den fart på den slöa naturen. Sjöar som annars skulle ha behövt tusen år för att växa igen, klarar det nu på tre till fyra år med hjälp av fosfat. Detta är en form av strukturrationalisering. (BENGT NILWERT)

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

HÖSTEN 1985

JUBILEUMSNUMMER

Jubel i Visborgs Orienteringsklubbs jubileumsnummer av SVETTBLADET! Jublet beror bl a på MIA LARSSONS seger i sin klass på 5-DAGARS. Mer om henne inne i bladet. Där kan du också läsa mycket om VOK:s 40-årsjubileum, liksom om de viktigaste punkterna i klubbens historia.

MER ELLER MINDRE OFFICIELLT ORGAN FÖR VISBORGS ORIENTERINGSKLUBB OCH DESS MEDLEMMAR. Utkommer tre gånger om året, Nr 1 i mars, nr 2 i juli, nr 3 i december.

Upplaga: ca 300 exemplar = 1 ex/familj
HUVUDREDAKTÖRER: Björn o. Gunnel Fransson, Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY. Tel 64568.
REDAKTÖRER: Kommittéledare och alla andra som blir ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ vill skriva något.

INNEHÅLL

- Sid 2: Unos hörna. VOK-hyllning. Ledare.
- Sid 3: Helgspring i Dalarna.
- Sid 4: VOK - 40 år. Stig Runeborg.
- Sid 5: Anders Dahlin. OL-Historia m/ä.
- Sid 6: VOK:s historia i protokollen.
- Sid 8: Kartor förr och nu.
- Sid 9: Lägerlivet. Klubben i centrum.
- Sid 10: 5-Dagars i Falun. Mia Larsson.
- Sid 11: Skidsektionen informerar. Intervjun.
- Sid 12: Dagbok från Fårö.
- Sid 13: Poäng-OL. Klubbmästare.
- Sid 14: VOK-Familjen Wallier.
- Sid 16: VOK-Shopen. Jubileumsfest. Hjälpl!

H-REDAKTÖRERNAS ORD

Kära VOK-are!
 Ett jubileumsnummer har lämnat trycket. Det är kanske någon som undrat varför det inte kom något sommarnummer av SVETTBLADET. Svaret är, att vi sparat oss till den här 16-åriga utgåvan. Det har kommit en hel del bidrag, så många att vi varit tvungna att låta en del stå över. Men var lugna - de kommer i ett annat nummer!

Höststarten för oss orienterare är intensiv, med träningar, tävlingar, ungdomskurser och fester. Låt oss tillsammans stressa av allt orienterande på jubileumsfesten den 19 oktober. Kommittén har inte lämnat någonting åt slumpen. Det kommer att bli garanterat trevligt!

Stressa av kan du också göra på den nyastudiecirkeln: "Klubben i centrum". Start den 15 oktober. Eller varför inte träna på gammeldanskursens trevliga kvällar?

Vi i redaktionsfamiljen är väldigt glada om ni hör av er med synpunkter på innehållet i SVETTBLADET. Har vi för många/för få läger- och resereportage? Skall vi ha med flera/färre resultat? Flera/färre intervjuer? Kom igen med synpunkter!

FAMILJEN FRANSSON

Så är hösten här...
 Sommaren - för somliga har den varit dålig, för andra har den varit bra. Tävlingsmässigt har den varit bra, med många fina resultat, både hemma och på fastlandet. Ett fint eko i tävlingsvärlden gav ju Maria Larssons två etappsegrar och klassseger på 5-Dagars, men vi har flera duktiga ungdomar som gjort mycket bra ifrån sig i den hårda fastlandskonkurrensen. Sådant sporrar!

Nu är snart OL-säsongen över och förberedelserna för skidsäsongen börjar. Hoppas på en snörik vinter (all snö behöver inte komma på en gång) och fina framgångar i skidspårerna. Tänk om vi kunde få lite konkurrens i spåren - det kunde vara både roligt och inspirerande!

Tackar för mig för denna gång och hälsar er allesammans välkomna till jubileumsfesten på Toftagården.

lllll

VOK-HYLLNING

Ser man tillbaka i tiden från det klubben bildades och läser protokollen från start till idag, så fylls man av beundran och förundran. Från ingenting till vad klubben är idag. Med en stor och fin anläggning med utmärkta spår - med driftiga sektioner och välutbildade och entusiastiska ledare - med ordnad och balanserad ekonomi samt sist, men inte minst, en stor skara duktiga idrottare vars resultat avspeglar sig i resultatlistorna året runt.

Allt detta har byggts upp, undan för undan, genom åren av medarbetare som av ren idealitet skänkt tusentals och återigen tusentals timmar av sin fritid för något som de trott på och som skänkt dem både glädje och tillfredsställelse.

Ett varmt tack till alla, både kända och okända, som samfällt gjort VISBORGS OK till vad det är idag!

U N O

MÅL I MUN!

Vårans ordförande har då alltid MÅL I MUN! Det är nog lunchmålet den här gången? (Lilla Svägerskan fotade)

Vi samlades vid Hamnterminalen för lastning av bussen, som vi delades med Svaide och Gute. Resan började med strålände sol och slingrande köer - aldrig har väl Hamnterminalen varit så full med folk.

Efter övernattning i Nynäshamn körde vi mot Dalarna. Inkvartering i Ishallen, där var det iskallt, men ute var det 20° varmt. Vi vaknar på morgonen, genomfrusna. Övernattning på is?

Busstur kl 0800 mot Mora och fredagens tävling. VOK hade en fin dag: En seger (Jonny) en 11:e (Peder) och en 15:e placering (Andreas). Dagen avslutades med ett besök på Nusenäs, där vi fick se på tillverkningen av Dalahästar. På kvällen firade VOK-arna med glassbakelser. Sedan gick ungdomarna iväg på disco och vi gamla hade litet kartprat över en kopp O'Boy.

Lördag morgon ställdes färden mot Borlänge och tävlingen "Tuna Ting" med 7500 deltagare, fö Sveriges största individuella endagarstävling hittills. Vi kom till TC, en liten skjutbana som låg sankt. Blötan på morgonen förbyttes sakta men säkert till gegga och vi fick en liten förvissning om vaddeltagande i 10-Mila kan innebära.

En av dem som var med - lovande ungdomen Peder Welin, 14 år. Här ses han med den fina tavla han fick från VOK för att han gjort störst framsteg under skidsäsongen.

Den här dagen hade vi tre olika startplatser och vi som fick förmånen att starta på startplats 1 vet numera hur det är att ta sig uppför en slalombacke i snösmältning - den sistabiten fick vi använda alla fyra för att komma upp till starten. En krävande terräng som gav en rejäl duvning inför kommande 5-Dagars.

När jag väl nått mållinjen och duschat av all lera, började räkmandet på resultatstegen. Man fick ligga i även där för att få alla tider och placeringar, för det är ju roligt att veta hur det gick, även om placeringen är 73 och man som vanligt är en kvart efter.

Vid fyratiden åkte vi in till Borlänge och nästa utmaning - hitta ett matställe! Domus var stängt. Kinamat ville ingen ha. Återstår alltså en Hamburgerbar med en "Ytlaning", som troligtvis ännu är rejält snurrig efter våra beställningar. Men alla blev mätta till slut och vi fortsatte mot Leksand.

Det var en underbar försommarkväll och Ann-Marie och jag tog en promenad runt Leksand. Vi gick längs stranden nedanför kyrkan och det var sagolikt vackert. Vi var rörande överens om att Sverige är fantastiskt. På lördagskvällen gick vi och lade oss tidigt allihop.

Den stora Siljanskavlen, som Svaide deltog i, hade start kl 5 på morgonen, så dom behövde lite lugn och ro innan sin uppstigning och packning kl 4! En stor eloge till Svaidingarna som kunde få med sig all sin utrustning utan att väcka alla andra. Övriga gänget hade uppstigning kl halv sex och kl 0715 hade vi städat färdigt och bussen var färdigpackad. TC denna dag var Jarlstugan i Rättvik, välbekant för våra skidåkare, som varit där på Kalle Anka-tävling.

Starten för våra 3 lag i H13-16 gick 0900, och efter 25-30 minuter hade vi alla VOK-are inne från första sträckan. Fantastiskt! Vi hade fullt sjå att klappa om och hej på och det var jätteroligt.

Slutfacit blev en 74:e plats som bäst för killarna och alla 3 lagen var inne bland de 150 bästa av 331 startande lag. Ni hänger med bra, killar! Tjejerna, ja dom är juhelt otroliga: 33:e plats av 186 lag. Dom blir farliga till 10-Mila!

Vi lämnade Dalarna med enbart positiva upplevelser. Fina resultat, och alla tog sig runt sina banor och sist, men inte minst, hade vi mycket trevligt resesällskap, och det är någonting att ta fasta på inför framtiden. Försök att samordna resor med andra klubbar - det mottages positivt, inte minst av våra egna ungdomar. Eller som någon sa ett par dagar efter hemkomsten: "Det var så roligt, så jag har t o m börjat träna! Det ni!"

ING-MARIE - Reseledare för VOK

nya

VOK-40 ÅR - VOK-

4

På 2-Dagarsorienteringens andra dag tas vi emot av STIG RUNEBORG i hans gröna trädgård. Vi - det är UNO JOHNSON, ANDERS DAHLIN och undertecknad, SVETTBLADETS utsände. Det är tänkt att vi skall prata om gamla tider och nog blir det mycket prat alltid! Både om nu och förr i en salig blandning.

FÖRSTA ORDFÖRANDE: STIG RUNEBORG

STIG RUNEBORG föddes 1910 och är numera pensionerad från sitt jobb som officer på P18. Han tar det nu lugnt i sitt hus och i trädgården på Söderväg i Visby, men kontakten med idrotten är minsann inte släppt. Han är fortfarande aktiv som skytt och svingar ännu ordförandeklubban i Skytteförbundet styrelse.

Aktiv som orienterare var Stig ännu på 1970-talet, då han sprang sporadiskt. Tävlatt har han däremot inte gjort sedan 1954, då han flyttade till Boden under 4 år. Där uppe blev det naturligtvis mest skidåkning, och när han kom tillbaka till Gotland var det svårt att komma igång med orientering igen.

Den mannen var Stig Runeborg och han blev därför VOK:s förste ordförande, en befattning som han hade till 1952. "Stig betydde oerhört mycket för VOK i början", säger Anders Dahlin. "Utan hans kontakter hade det blivit svårt för klubben att komma igång!"

På den tiden orienterade Stig som oldboys, en av klubbens 4 oldboys. Övriga var seniorer och alla var anställda vid I18. "Det var verkligen en annan orientering på den tiden - man använde kompassen mycket mera, förkartorna var så dåliga", säger Stig. "Jag har faktiskt t o m orienterat på en 200000-del! Det var i Norrbotten på 1950-talet. Tänk er själva! 1 mm på kartan motsvarade 200 meter i verkligheten!"

Sedan 1953 tillhör Stig hedersmedlemmarna i VOK, men av någon anledning (omläggning av adressregistret?) har han fallit ur VOK:s rullor. Det är därför ännu roligare att nu hälsa honom välkommen åter i klubben och vi hoppas alla att få se honom på jubileumsfesten. Det är inte många som känner Stig Runeborgs betydelse för VOK, men ni skall veta att Stig känner många av VOK-arna till namnet! Han brukar nämligen noggrant studera resultatlistorna från orienteringarna!

Tack för en trevlig pratstund hemma hos dig, Stig!

BJÖRN F

HEDERSMEDLEMMAR

Följande har under årens lopp blivit hedersmedlemmar i Visborgs Orienteringsklubb:

STIG RUNEBORG
POLKE 'MANKAN' MAGNUSSON
MAUD o. WILLIAM APPELQVIST
KJELL o. BIRGITTA SVENSSON

VOK-ORDFÖRANDE I 40 ÅR

Att vara ordförande i VOK är populärt värre! Något annat kan man inte konstatera om man studerar listan över klubbens ordförande sedan 1945. Det har nämligen bara varit 6 st! De har suttit i medeltal 6,7 år - värst är Anders Dahlin som i omgångar kom upp i 13 år som klubbens högste styresman. Så här ser listan över klubbordförande ut:

STIG RUNEBORG 1945-1952
ANDERS DAHLIN 1953-56, 1963-68, 1970-72
STURE KLASÉN 1957-1962
GUNNAR ALMQVIST 1969-1970
STEN BJÖRKLUND 1973-1982
UNO JOHNSON 1983-

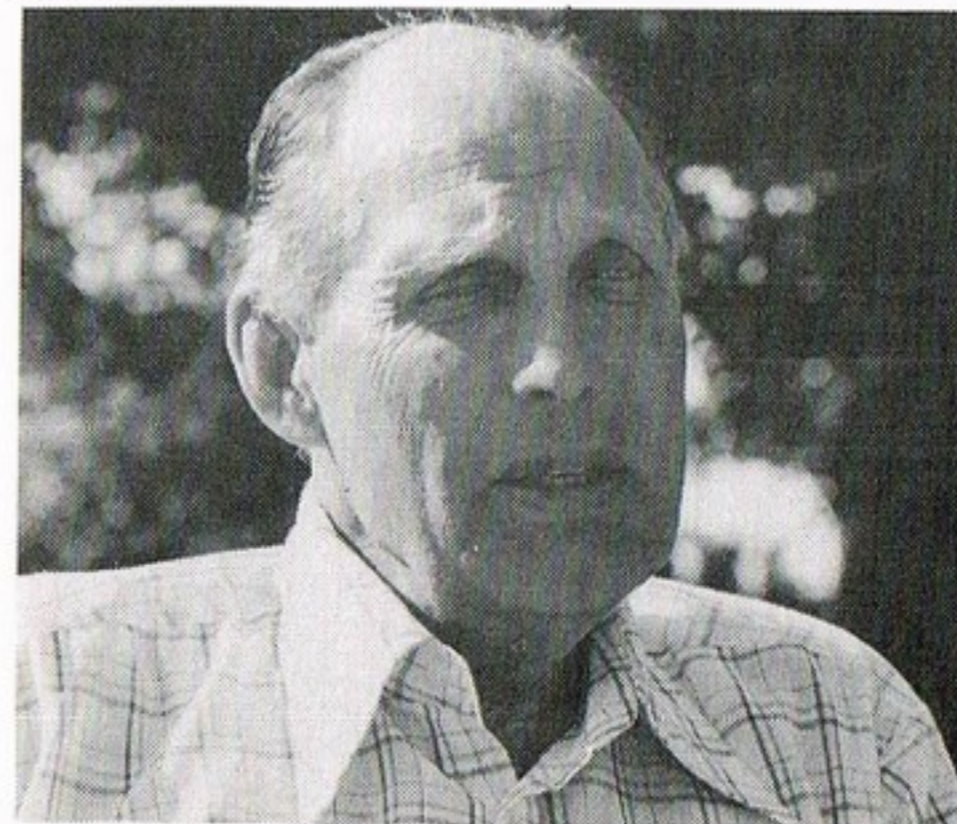
40 ÅR - VOK-40ÅR

5

RUNRISTAREN ANDERS DAHLIN

Under den stora ofredens år började flera av kämparna i P18 IK tröttna på tingens ordning. Trots att där fanns flera av gutarnas yppersta kämpar på nordvisare dröjde det ända till det år den stora freden drabbade världens folk innan något hände.

På skördemånadens 21:a dag möttes den väldige envigskämpen KURT NANNESSON och runristaren på gårdstunet, där konungens hird höll till. Som följd av detta möte sändes budkavle ut till alla kämpar på slätten om rådslag efter envig i trakten av Stenkyrka-Hangvar.

På Korpklint fem gånger tusen karlasteg norr om Visby klev flocken av tramphästarerna för att tala om saken. Många visa ord sades och efter en stund var alla ense. Man ville ej längre gå i band hos Kungens Hövitsman utan själva sköta sina angelägenheter som gutar gjorde fordomtids. När solskivan sjunkit i väster den 28:e dagen i höstmånad träffades STIG RUNEBORG, HG BILLSTEN, SVEN KARNEHED, HELGE KLEFVEBRANT, IVAR KLANG, LAGE FILIPSSON, KURT NANNESSON, ERIK PETTERSSON, E NORDEJELL samt runristaren i ett av kungens hus.

Stig blev där utsedd till talman, Billtén som hans närmaste man, Sven Karnehed till skrivare, Helge skulle ta hand om guld och silver. Som ersättare valdes Ivar och "Gubben" Nordfjell. Varje man skulle erlagga 2 och en halv silverpenning varje årsrunda, till Helge kassabevarare. För att i någon mån blidka kungliga hövitsmannens vrede beslöts att de av kungens krigsmän, som varje år övades på slätten, skulle, om de dög, och betalade en silverpenning, då deltaga i flockens ledungar bland enris, martallar och träsk mot övriga gutaflockar.

Så gick det till när Gotland fick sin första specialklubb i orientering. VISBORGS ORIENTERINGSKLUBB skär man på skårstav. På gräsmånads 10:e dag, året efter det stora kriget, upptogs VOK i Riksidrottsförbundet, och samma dag även i Svenska Orienteringsförbundet. Från det året började VOK-arnas härjningar med nordvisare, något som övriga gutar smärtsamt fingo erfaras.

ANDERS DAHLIN

OL-HISTORIA M/Å

Vid Gothems Havsbad var det på 1950-talet en tävling, som fick vissa konsekvenser för en av tävlingsledarna, Anders Dahlin. Han hade skjutsat ut två kontrollanter, en kille och en tjej, som inte kände varandra tidigare. Eftersom det var knappt om tid, hade Anders släppt av de båda på en plats nära kontrollen och sagt: "Följ bara stängslet, så står kontrollen där. Ni hämtas när tävlingen är slut!"

Dagen därpå fick Anders reda på att de båda ännu inte kommit hem, utan varit tvungna att övernatta ute i skogen. Någon kontroll hade de inte hittat heller! Anders beslöt att åka ut och hämta dem i Gothem, men han visste inte att de redan tagit sig hem till Visby. Han fick i alla fall låna en militärbil och det gick inte bättre än att han körde i diket och bilen blev ordentligt ramponerad. Efter många om och men lyckades de få bilen körklar igen och det var en något slokörad Anders som fick gå upp till sin chef och förklara alltihop för honom!

Målbild från 1951: Från vänster: Lisbeth Westerlund, Ewy Hörnell, Marianne v Corswant-Holm, Gun-Britt v Corswant-Ax, nya Lewi Karlsson och Dagny Karlsson-Jakobson. Foto: Anders Dahlin

VOK-S HISTORIA I

6

När VOK bildades den 21 september 1945 av ett antal aktiva orienterare på dåvarande I 18 var det efter mycket pratande hit och dit. Många av befälen var aktiva i olika föreningar (Anders Dahlin t ex i Gute IF), men representerade regementet i militära OL och dylikt. Det hela var ett känsligt ämne, eftersom pratet om att bilda en självständig klubb sågs med oblidiga ögon av I18:s ledning. Till slut sa i alla fall regementschefen ja, sedan han fått klart för sig att det hela skulle gynna orienteringssporten i stort.

Initiativtagare till klubbbyggnaden var ANDERS DAHLIN och KURT NANNESSON, som båda var stammisar och befäl på I18. Med sig hade de 21 andra befäl och till VOK:s förste ordförande valdes STIG RUNEBORG.

Tre av VOK:s ordförande genom tiderna: Anders Dahlin, Stig Runeborg och nuvarande "chefen" Uno Johnsson.

Redan på den tiden fanns det gott om klubb- ar på Gotland, men VOK var den första specialklubben för orientering. Namnet VISBORGS OK kommer naturligtvis från Visborgsslätt - och man kan nästan säga att VOK var en sektion inom I18 IK, eftersom den ju gymnades väldigt mycket av regementet och alla medlemmar arbetade på I18. Visby AIK, som var en storklubb inom orientering då, hade A7 som gymnare (sedermera blev det SOK SVAIDE) och Gute IF kopplades på samma sätt samman med Lv2.

1947 var det dags att ta in skidor i VOK:s verksamhet, genom att man detta år åtog sig att anordna ungdomstävlingar på skidor. Träningsledare var redan på den tiden icke helt okända profilen FOLKE "MANKAN" MAGNUSSON. I en särklass stod då ERIK PETTERSSON, som under lång tid var VOK:s bästa skidåkare.

Det dröjde ända till slutet på 40-talet innan man fick med några civila i VOK. Förste "civilisten" blev faktiskt BERTIL HÖRNELL och han var en av 35 medlemmar år 1948 (att jämföra med närmare 700 nu!). VOK var fortfarande en ren "herrklubb", men 1949 börjar man läsa om damer i de gamla papperna och 1950 trädde EWY HÖRNELL in på scenen. Hon hade deltagit i en stor orienteringsutbildning på A7, som lockade många ungdomar. Naturligtvis höll ANDERS DAHLIN och ALVAR OH-LIN i denna första civila OL-kurs. 1951 fick VOK en ren damsektion och ungdomssektion.

Redan då tävlades det över hela Gotland i OL men eftersom det var sällsynt med privatbilar och dåligt med bensin (man körde med gengas länge!), fick man ta andra färdmedel till sin hjälp. Klubbarna åkte alltid tillsammans till tävlingarna och man använde både buss, tåg och cykel och t o m båt! Genom de gemensamma resorna blev det en härlig kamratskap alla orienterare emellan, även om man var bittra konkurrenter i skogen. När man kom i mål, satt man tillsammans och väntade på prisutdelningen och bussen. Ingen fick åka hem, innan alla var i mål, och det var också i praktiken omöjligt, eftersom alla åkte i gemensamma fordon.

De största tävlingarna var de mellan STADEN och LANDET - man kallade dem VM (Visbymästerskap) och LM (Landsbygdsmästerskap), men man hade också DM sedan långt tillbaka. Eftersom terrängområdena började bli utsprungna och kartorna alltför dåliga, började man åka båt till fastlandet och springa DM där.

Det höll man på med ganska länge, men småningom återvände man till Gotland och sprang på alla "hemritade" kartor som började dyka upp.

7

PROTOKOLLEN

Något orienteringsförbund fanns inte på ön ännu, utan fram till 1954 sköttes verksamheten av en OL-sektion inom Gotlands Idrottsförbund. Något märkligt kanske, eftersom det t ex 1946 startade hela 350 orienterare på Vårträffen, d v s inte så långt ifrån nuvarande startantal. F ö var VOK:s dåvarande ordförande Stig Runeborg också ordförande i denna orienteringssektion.

Träningspromenad 1951: Fr v Margareta Karlström, Dagny Karlsson-Jacobsson, Anders Dahlin, Marianne v Corswant-Ax och Harry Berg.

Inträdes- och årsavgiften var vid klubbens bildande 2.50 kronor, men 1952 ökade man på till 5 kronor. För det fick man inte mycket utan för att få ihop till startavgifter och resor måste man skaffa pengar. VOK ordnade danser med inträdesavgifter och lotterier. Ett annat bra sätt att få ihop pengar var att barka träd! En av pådrivarna i det arbetet var BENGT SÖDERLJUND. Då som nu var det dock problem med att få folk att ställa upp! Det var mest de förtroende valda i sektionerna som jobbade för fullt.

I början hölls alla VOK-möten och träffar i I18:s lokaler, men man utnyttjade också bl a ALFRED VON CORSWANT:s gård för sammanträden. Han var en stor stötta för styrelsen. Den 26 december 1961 nämns planerna på inköp av en klubbstuga för första gången och redan 1962 blev den nedlagda banvaktstugan i Follingboskogen i VOK:s ägo. Priset var 5000 kr och av denna summa skulle man betala 1000 kr kontant och resterande med 500 kr/år räntefritt.

Innan dess hade den mitt i skogen utslängda stugan ofta varit kontroll på träningsorienteringar, men nu började ett fantastiskt (för att inte säga fanatiskt!) jobb med att anskaffa pengar till stugans verksamhet. Man hade många duster med kommunens "pengahållare" och man ansökte om pengar på alla upptänkliga ställen. Det året var vårsäsongen belagd med tävlingsförbud p g a gulsotsrisken, men trots detta rapporterar stugfogden om magert intresse för arbete vid stugan. Stugan är f ö värt ett helt eget kapitel!

Vad diskuteras här? Jo, hur man klarar sig runt "By-sen" utan besvär! BENGT SÖDERLJUND och EWY HÖRNELL det är!

VOK-STUGAN har mer än själva klubben blivit ett begrepp för folk i allmänhet. Många tränar därute på spåren året runt. En vinter gjorde man förresten en trafikmätning över ett veckoslut. Det visade sig att över 600 fordon passerade under dessa dagar! Våra kommunpolitiker har också förstätt värdet av denna välskötta motionsanläggning och har ställt upp bra när det gäller tilldelning av bidrag. En gång var Inga Olofsson och Eric Carlsson på besök. Inga blev så imponerad av anläggningen och tyckte det var så trivsamt att hon direkt lade upp 50 kr och blev medlem i VOK!

1968 blev elljusspåret färdigt för prov-åkning, men inte förrän i augusti 1976 fattades ett beslut om inköp av snöscoter, spårmaskin och sladd. Innan dess hade man spårat "för fot", d v s med 4 par skidor på så sätt att tre man åkte före och plattade till och en fjärde efter och lade själva spåret.

1978 var det dags att planera för den nya och nuvarande elljusslingan, men planerandet är inte slut med det. I framtidsplanerna finns tankar på en elslinga mellan VOK-stugan och Svaidestugan! Det är roligt att konstatera att den gamla rivaliteten mellan de båda konkurrentklubbarna ser ut att upphöra så småningom. Annars har den rivaliteten ju varit en "visa" allt sedan Svenska nya klubbverksamhet kom igång.

8 KARTOR FÖRR OCH NU

För övrigt återkommer stugverksamheten i de gamla protokollen ideligen. Sedan inköpet, så har man gjort många till- och nybyggnationer. 1966 byggdes bastun, men först sedan Gotlands Kraftverk dragit ut elström året innan. En viss Söderlund reserverade sig för mot beslutet om bastubygget! 1970 hade stugan blivit för trång och man beslutade att göra en utbyggnad av storstugan och att bygga en skidbod. 1972 var det damernas tur att få lösa sig i bastu. Denna gång togs beslutet utan reservation... Söderlund kom 1974 igen genom att i ett protokoll utlova att anskaffa en flaggstång.

Ett ofta återkommande ärende i protokollen, har varit frågan om telefon. Redan 1973 beslutades att installera telefon, men 1976 återkommer ett likadant beslut. Om det tiden dessemellan har funnits någon telefon eller inte, har inte referenten lyckats utreda... Ett annat problem har varit "skitigheten" på dusch-bastuavdelningen. Förhoppningsvis har det blivit bättre på senare år (?). Annars är det förvånansvärt hur lite skadegörelse som förekommit vid VOK-stugan. Det verkar som om alla besökare förstår hur viktigt det är att motionsanläggningen får vara öppen. Lite bidrar väl också det isolerade läget.

Som vanligt - full fart vid VOK-stugan! VOK har verkligen en myllrande ungdomsverksamhet...

Styrelsen diskuterar stora planer för framtiden. Redan nu är en ansökan inne om medel för en maskinhall till snöscoterens skötsel men man funderar också sedan länge på att bygga en stor träningshall kombinerad med en skid-och vallabod.

Ja - det här var några glimtar ur VOK-historien, speglad ur de gamla protokollen från styrelsens möten. Den som bläddrat i de gulnade akterna är Uno och sammanställt det hela gjorde

BJÖRN P

Som tack för gott samarbete under O-ringen i somras plockar nu 100 orienterare upp potatisen åt en lantbrukare i Blekinge. Efterföljansvärt?

Av alla de förändringar som orienteringsporten genomgått under VOK:s 40 år, svarar nog kartmaterialet för den viktigaste. Utvecklingen från svart-vit 100000-del till dagens 15000-del i flerfärgstryck är ju inte bara en skalfråga. Den ger dessutom en helt ny syn på vad en karta kan bjuda på för information och vilka krav man kan ställa på den.

Orienteringsproblemen på en gammal generalstabskarta var inte enbart orienteringsproblem i egentlig bemärkelse, de var ofta mer att hänföra till kartbproblem. Det gick inte att skapa de klurigheter som dagens orienterare är vana att ställas inför på snart sagt varje 100-tal meter. Kontrollerna blev lätt identifierbara höjder, kärrspetsar, bäckkrökar, "berg i dagen", torp o s v. Och vägen mot denna kontroll var inte sällan kompassmarcher.

Så nog är dagens orienterare att gratulera till de ypperliga kartorna. Den som i dag gjort ett konkurrenskraftigt lopp, har inte fått lata sig. Han har sekundsnabbt tvingats lösa det ena problemet efter det andra, han har utan tidsförlust planerat vägen mot nästa kontroll, han har hela tiden löpt snabbt och dessutom alltid vetat sin position. Jag skulle tro att dagens "orienteringsskicklighet", om nu en sådan är mätbar, ligger 20-25 % över gårdagens, främst då beroende på de ökade krav som de förbättrade kartorna ställer på löparna.

Det vore onekligen intressant om VOK som ett led i sitt 40-årsfirande kunde plocka fram någon gammal bana på 100000-delen och köra om tävlingen! Undras om dagens snabba juniorer skulle klara de äldre gentlemännens säkra kliv på denna karta? Osvuret är bäst!

På ovanstående karta är en orienteringstävling från VOK:s födelseår inritad. Det var den sk "Skolornas Elitorientering", seder-

mera Skol-SM, som gick i Stockholmstrakten i oktober 1945. Jag deltog som representant för Östra Real i Stockholm, och vet att på denna 8 km-bana gick det att bli 7:e man på drygt 1½ timme... Det hade dagens karta aldrig tillåtit!

STIG BARKE

9 LÄGERLIV(AT)

Det första vi gjorde vid ankomsten till Gardstugan i Stenkyrka var att sätta upp tältet och packa in oss. Därefter var det dags för lägrets första pass, då vi fick springa (eller gå) runt elljusspåret och leta efter kontroller, som vi ringade in. På en karta, alltså!

Vi åt sedan saftsoppa (tror vi!) och sedan spelade jag (Fredrik) och några till kläd-poker. Lägrets andra pass var en stjärnorientering. Det går till så, att man får en karta, ritar in en kort bana med cirka 6 kontroller och springer den. Sedan tillbaka till startpunkten igen för ny inritning av en kort bana, spring och så samma sak ännu en gång.

Efter denna gick många av oss ned och badade innan kvällsmaten. På natten var Fredrik, Olov och Niklas tvungna att sova i tjejernas tält (vilket de väl inte hade något emot! / Skrivarens anmärkning).

Andra dagen gick vi upp klockan halv åtta. Efter frukosten hade vi dagens första pass. Det var en linjeorientering, som var tråkig och lång. Efter middagen gick vi, d v s Olov, Fredrik, Niklas och några tjejer, ner till kiosken. Innan vi gick och lade oss sprang vi en nattorientering med pann- eller ficklampa, men det var nästan för ljusst för OL-natt.

Vi vaknade tredje dagen av att det regnade. Efter en stund kom en av ledarna och sa att det bara skulle bli ett pass idag. Efter en ordentlig frukost plockade vi ihop våra saker och det tog tiden fram till middagen. Lägret avslutades med ett lägermästerskap, och innan hemfärden fick vi bullar och saft inne i stugan. Tack alla ledare för ett kul läger!

KARL-FREDRIK o. OLOV

"Under 60-talet satsade orienteringsrörelsen på att utveckla centrala SOFT. På 70-talet prioriterades distrikten. Detta bl a genom att bygga ut konsulentorganisationen. 80-talet är klubbarnas årtioende! Nu sätter vi KLUBBEN I CENTRUM!"

Så inleds den idébok som utgör en del av kursmaterialet till studiecirkeln KLUBBEN I CENTRUM, som rönt stort intresse och uppskattning i orienterarkretsar över hela landet, och som efter busväder och inställt flyg (24-timmarsdygnet) och andra tidigare problem, äntligen kunde introduceras på Gotland vid en träff på Toftagården under våren. Mankan, Hasse Matthing och undertecknad deltog från VOK.

Vi drar igång med en cirkel under den vecka vars lördag ägnas dels åt ROBBANS MINNE och dels åt minnet av och glädjen åt klubbens 40-åriga tillblivelse och fortlevnad. I jubileumstider är det nog lätt att falla in någon aning i självbelåtenhet och utbrista: "Hurra, vad vi är bra!". Och det är vi ju! Vi har en klubb som är både trivsamt (H 35 B t ex!) och stundom framgångsrik (sällan nyss nämnda klass, men det lär finnas andra).

Många problem som andra klubbar brottas med är inte lika uttalade hos oss. Men skaran av ledare, huvudfunktionärer och andranyckelpersoner kunde vara större. Om man är fler som delar på jobbet blir det förhoppningsvis lättare för alla. Och idéer kan man aldrig få för många. Är man fler som funderar är sannolikheten större för att man skall komma på något fruktbarande idé.

Vad kommer då studiecirkeln att handla om? Den koncentrerar sig kring det som rör klubbens "inre arbete", sådant som rör planering, information och finansiering. I kursmaterialet finns idéer från många olika platser och klubbar i landet. Något kanske är utvecklingsbart även hos oss. Några färdiga lösningar, regler och anvisningar hittar man inte i kursmaterialet, men trivsamma och nyttiga diskussioner tror jag att vi kommer att få. Och fika ordnar vi, förstås!

Vi kör fem tisdagar - med början den 15 oktober. Anmäl ditt intresse snarast till mig på telefon 114 41.

STURE KARLSSON

5-DAGARS I¹⁰ FALUN 1985

Här skulle vi egentligen ha haft ett stort reportage från 5-Dagars i Falun, men bidragen från den månghövudade skaran av deltagande VOK-are har uteblivit. Och tur är det! Vi skulle nämligen inte ha fått plats... Så här är i alla fall ett litet bildsvep.

TACK!

Många, många tack för all omtanke och uppskattning som ni visat Maria under 5-DAGARS i Falun. Det har varit kola-krans och blomkransar, blommor och Dala-klocka, tårta och "Champagne-flaska". Oh, vilken underbar klubb vi har hamnat i!!! (Anne och B-C)

MAMMA ANNE OM MIA

Redaktören bad mig skriva om min egen flicka, men det är då inte det lättaste. Jag måste begränsa mig.

Mia har alltid varit pigg på idrott och hästar. När hon lärt sig sitta, var hästryggen den bästa att sitta på. Hon och brorsan Magnus var ofta med B-C i stallet. Magnus ägnade sig åt traktorerna medan Mia åkte med häst och vagn. När hon fått några år på sin nacke kunde hon själv ut och rida. SVARTAS var namnet och det var förstas en travare.

Liselott Fallenius, Maria Larsson och Charlotta Håkansson på Fårö-83

En egen häst fick Mia när hon var 8 år. Det var ett brunt russ, som hette BRUNETTA. Sedan var det Skrubbs hela dagarna. Mia försökte få Lotta hästintresserad och Lotta försökte, men hon kände sig aldrig riktigt hemma bland hästarna.

När familjen kom med i VOK, var Mia inte ett dugg intresserad av vare sig skidor eller orientering. Vi fick med henne ut någon enstaka gång, för nu hade även fotboll väckt hennes intresse. Spela målvakt i AIK, det var toppen det! Fotbollsmatcher var det flera gånger i veckan, både i kvartersligan och i serien. Fastlandsresor blev det också.

Samtidigt provade hon på lite terränglöpning och friidrott.

Men så en dag vaknade hennes skidintresse, så i november 1983 var hon med på sitt första Fåröläger. När våren kom började hon i orienteringsskolan. Så nu är det orientering och skidor för hela slanten, till glädjeför hela familjen.

MAMMA ANNE

SVETTBLADET ber att få tillägga att MIAS verkliga genombrott kom på 3-DAGARS, där hon vann D14A efter en stenhård spurtstrid med 4 andra tjejer. Det tyder på "fighting-spirit" och det visade hon också i juli på 5-DAGARS, där hon efter 5 fina tävlingar, varav två etappsegrar, delade förstaplatsen i D14B. Vad månne bli av denna tjej - blivande orienteringsgymnasist kanske?

Vilket härligt VOK-5-Dagars-gång! Fr v: Lisa Larsson, Jessica Dahlström, Mia Larsson, Karl-Fredrik Matthing och Anna Lindström.

SKIDSEKTIONEN INTERVJUN INFORMERAR

TRÄNING

- MÅNDAGAR:** Distanslöpning från Gråboskolan kl 1800. Start 30/9.
- ONSDAGAR:** Rullskidåkning från Gråboskolan kl 1800. Start 18/9.
- TORSDAGAR:** Gymnastik på Norrbackaskolan från den 19/9.
1700-1800 Disco-jympa
1800-1900 Styrke-rörlighetsgym.
1700-1800 Intervallövning

LÄGER

Barmarksläger för alla på Fårö 1-3/11 och 15-17/11 1985.

Snöläger för dem som satsar, ca 12 år o.äldre i Idre 30/11 - 7/12.

Snöläger för alla i Harsa troligen 28/12 - 5/1.

OBS! För dom som tänker åka på läger, speciellt då elitlägret i Idre, är det nödvändigt med en ordentlig grundkondition. Förbered dig genom att delta i vår uppbyggnads-träning under hösten. Du får ut mycket mera av träningen om du är väl förberedd!

Inbjudan till lägren kommer att sändas till alla aktiva skidåkare. Hör du inte till dem, men ändå vill ha en inbjudan, vänd dig till Göran Lindström, tel 175 19.

TÄVLINGAR

Vi arrangerar under vintern flera skidtävlingar: SPORTCITY-LOPPET, DM 30 km + Ungdomstävling, 4 st elljuscuper, 24-TIMMARS, VOK-SPELEN, SKID-OL samt klubbmästerskap. Dessa arrangemang kräver många funktionärer. Ställ upp! Dessutom behövs stugvärdar till VOK-stugan.

Elit ungdomarna åker till flera tävlingar på fastlandet: GÖTALANDSMÄSTERSKAPEN, KALLE ANKAS SVERIGEFINAL, USM, JSM, FINDUS VÄLLING-CUP. Dessutom skall vi även komma vinter försöka åstadkomma en repris på den mycket uppskattade resan till ANEBY med skidtävlingar, där alla skidåkande ungdomar och äldre kan följa med. En verklig breddtävling med andra ord.

SKIDGREJOR

I början av januari (i samband med någon av skidskoleträffarna) planerar vi att anordna en "köpa-sälja-byta skidgrejor dag".

NICLAS ALVÉUS

Sommarens stora utropstecken på pojksidan är NICLAS ALVÉUS, fyllda 12 år och tävlande i H12A. Årets sommartävlingar på Gotland slutade med storslam för den duktige VOK-yngringen. Han vann nämligen 2-Dagars överlägset, han var med i det vinnande VOK-laget i Sommarbudkavlen och så avslutade han det hela med en seger även i 3-Dagars. Bäva månne alla gotlandskonkurrenter i höst!

Det är nu tredje säsongen som Niclas springer orientering. Det hela började med att dagmamman Sonja Lövquist föreslog att han skulle vara med på VOK:s ungdomskurser. Sagt och gjort! Snart hade han dragit med sig hela familjen ut till VOK-stugan och det stod inte länge på innan han vann sin första DM-tävling i H10-klassen. Sedan dess har det kommit många presentkort och plaketter till prissamlingen.

Han börjar bli van med intervjuer nu, Niclas! Här pratar han med RADIO GOTLANDS reporter efter segern i SOMMARBUDKAVLEN 1985.

Niclas tränar inte så mycket, men är med på de flesta träningsorienteringarna. Ibland blir det också en och annan springtur på P18-spåren - för löpning, det är det han är bäst på. Och hittills har inte banorna varit särskilt svåra.

I höst börjar Niclas i 6-an på Södervärns-skolan, där han har Torgerd Pettersson som klasslärare. Det skulle förvåna oss mycket om inte Niclas kommer att ståta med åtskilliga klasssegrar i höstens tävlingar. **nya**

TORS DAG

När alla hade ätit, packat upp och bytt om gick vi till start. Första passet på 1985 års Fårölager skulle bli budkavle. Det var lag inom stugorna, men om det inte gick att få ihop lag, så fick man ordna det på annat sätt. Segrare blev ELIN, LENA NILSSON och GÖTE och tvåa kom MARIA, MAGGAN och SVEN. Efter det så gick nästan alla och duschade, d v s alla utom MARIA, IRENE, OLOV och KARL-FREDRIK. Dom badade, dom tokstollarna!

Kl 19 var det brännboll på fotbollsplanen, sedan gick några av oss ned på stranden. Senare på kvällen drog sej de flesta tillbaka till sina stugor för att fika, spela kort, prata, eller vad man nu gjorde...

Artikelförfattarinnan (överst) med kompisen Elin Larsson på Fårö.

Litet senare på eftermiddagen gick jag ned på stranden. Uppifrån stugorna hördes glada skratt och rop, men de drucknade snart i måsarnas skri. Jag mindes gamla Fårölager och märkte att det var något som saknades. Jag fann snart svaret: Hälften av VOK-arna var ju i Dalarna och det var synd. Lite senare kom skogsplanterarna hem, men de hade inte planterat någon skog. På strejken fick de inte tag i några verktyg.

VOK-are krumbuktat sig på Sudersandstranden - morgongymna med Ulla.

LÖRDAG

I morse var det morgongymna med Ulla igen. Sedan var det dags för första passet, det var "Följa John". Vi delade in oss i grupper och i varje grupp fanns det en ledare. Ledaren gick före oss i skogen och när han/hon stannade skulle vi visa på kartan var vi var någonstans. När vi kom hem, gick några ned på stranden för att sola sig och bada i det underbara vädret tills kl 14.

Då var det åter samling vid MANKANS stuga. Vi åkte iväg en bit och startade. Det var tre banor - en på 6,6 km, en på 4,4 km och en på 2,4 km. Hälften av dom som startade på 6,6 km bröt och BC och BJÖRN, som var banläggare, fick höra mycket den eftermiddagen.

På kvällen grillade vi korv och cirka 1 tim senare gick nästan alla barn på disco. Vi som inte gick dit, satt nere på stranden och pratade. Efter en stund gick gubbarna och JÖRGEN och kastade varpa och då blev det ännu mer fnissa av. Vi som var kvar, skrattade ända tills skymningen föll och våra eldar slocknade.

SÖNDAG

Kl 0730 bultade det på vår stugdörr. Det var JULIE som kom och väckte oss, och det vartur det, för annars kanske vi hade missat den numera traditionella morgongymnan. Vi avslutade lägret som vi började, d v s med budkavle. Jag sprang 3:e sträckan, liksom mamma och Lena Nilsson. Vi sprang litet snett

och fel, så jag var sur som en citron, när jag kom i mål. Men när jag satt där och surade med saftflaskan i högsta hugg, så kom LENA N fram till mej och sa: "Om du är sur så säger jag upp bekantskapen med dej", och då kunde jag ju inte vara sur längre.

Nu undrar ni väl vem som vann? Det gjorde: ROBBAN, MAGGAN, MARIA, OLOV och ELINOR. Sedan åkte vi hem till stugorna och åt, städade och packade. Fårölägret var slut. En stor kram till alla som var med, särskilt då till MANKAN, som lade banor och satte ut en massa skärmar till oss allihop!

ANNA LINDSTRÖM

POÄNG-OL

Poäng-OL 1985 har avgjorts under 7 träningsorienteringar i maj-juni, d v s under Gotlands tävlingsfria månader. Av dessa 7 träningar har man fått tillgodoräkna sig de 5 bästa.

I tävlingsreglerna har angivits vilken bana man "minst" måste springa och man har också varit tvungen att hålla sig till den bana man sprang första tävlingen på.

Poängräkningen har gått till så, att segraren på varje bana fått 100 p. Därefter har man fått avdrag för varje hel minut man varit efter segraren i mål. 75 p har delats ut om man fullföljt sin bana oavsett tid.

RESULTAT

Bana 1 - 9 deltagare

1. Gert Lundqvist 493 p
2. Lennart Hörnell 352 p
3. Tommie Olsson 264 p

Bana 2 - 30 deltagare

1. Jonny Bergman 500 p
2. Björn Fransson 488 p
3. Erik Fransson 468 p
4. Stefan Persson 465 p
5. Göthe Dahlberg 430 p

Bana 3 - 21 deltagare

1. Andreas Karlsson 500 p
2. Magnus Dahlström 481 p
3. Ingmari Bergman 450 p
4. Evy Hörnell 441 p
5. Peder Welin 435 p

Bana 4 - 13 deltagare

1. Maria Persson 496 p
2. Jessica Dahlström 470 p
3. Olov Fransson 463 p
4. Maria Larsson 458 p
5. Carlfredrik Matthing 448 p

Bana 5 - 5 deltagare

1. Henrik/Tina Lundquist 375 p
2. Andrea Kahlström 175 p
3. Klas Welin 175 p

Sammanlagt deltog 82 st i något av tävlings-tillfällena. Av dess genomförde 8 st alla 7 deltävlingarna. 24 st genomförde 5 eller fler deltävlingar.

BÄSTA RESULTAT

- Jonny tog 7 segrar av 7 möjliga - dessutom i "fel" klass!
- Andreas deltog 5 gånger och vann alla!

STATISTIKMÄSTARE: HASSE M

I årets SOMMARBUDKAVLE visade VOK-ungdomarna ännu en gång vem som är bäst. De vann överlägset efter att ha haft ledningen hela loppet. I det här gänget hittar ni också flera klubbmästare och poäng-OL-bästa! Fr v: ERIK FRANSSON, STEFAN PERSSON, JONNY BERGMAN och NIKLAS ALVEUS.

KLUBBMÄSTARE

DAG

HD 10: Tina Lundquist	D 12: Maria Persson
D 12: Maria Persson	D 14: Maria Larsson
D 14: Lisa Larsson	D 35: Ing-Marie Bergman
D 21: Lena Nyström	D 40: Ann-Marie Lundquist
D 35: Anne Larsson	D 55: Hild Nilsson
D 40: Anne-Marie Lundquist	H 12: Niklas Alveus
H 12: Niklas Alveus	H 14: Jonny Bergman
H 14: Jonny Bergman	H 16: Erik Fransson
H 16: Erik Fransson	H 18: Jörgen Nilsson
H 18: Jonas Matthing	H 21: Ola Matthing
H 35: Gert Lundquist	H 35: Gert Lundquist
H 40: Björn Fransson	H 40: Björn Fransson
H 45: Folke Lindgren	H 45: Folke Lindgren
H 50: Sven Larsson	H 65: Folke Magnusson
H 55: Sture Larsson	Karta: VISBY
H 65: Lennart Nyström	Banläggare: ROLF MALMROS

Karta: BURGE

Banläggare: OLA MATTHING

VOK-FAMILJEN WALLIER

14

Att skriva om familjen Wallier i VOK:s jubileumsblad har inget med det verkliga jubileet att göra. Visserligen har de tillhört VOK i många år, men inte alls så länge som 40. Det finns däremot två andra, väl så goda, skäl. Det ena är att de varit med i VOK:s gammeldansgrupp sedan den startade för ett tiotal år sedan. Det andra är att Astrid och Ove är de VOK-are jag känt allra längst!

Vall och Hogrän är och var två socknar med mycket gemensamt. I Vall IF fanns för många år sedan duktiga fotbollsspelare, friidrottare och orienterare. Från Hogrän kom Astrid lockad av både orientering och Ove och snart syntes de båda tillsammans både på orienteringar och på fester i den livaktiga IOGT-logen i socknen.

Från den tiden minns de att de höll strängt på att inte vara uppe sent en lördags-kväll innan en orientering! I stället sparade de nöjet till dagen därpå, då den som vann fick bjuda den andra på bio. För fem kronor for de med bussen till sta'n, gick på bio och drack kaffe på Selvrenius. För fem kronor låter det inte otroligt?

Så småningom gifte Ove och Astrid sig och flyttade till sta'n. Hus, trädgård och barnet Gunnar kom, som för så många andra, att dominera fritiden. Det var då någon gång jag lärde känna Astrid. Vi pratade och skrattade och svettades rad upp och rad ner några långa, heta somrardagar på ett betstykke i i Hogrän. Ålderskillnaden var ju rätt stor mellan oss då, men vad gjorde det - vi hade så roligt! Och så är det ännu idag!

Till Astrid kommer fortfarande tonåringar med sin glädje och sina bekymmer. Från Sävskolan, som är närmaste granne, är det lätt att slinka in och få lite "värme". Fast den dag teknikkillarna började härma henne, när hon bakade bullar, bestämde hon sig för att sätta in persienner.

Inom IOGT-NTO i Visby var Astrid och Ove under många år uppskattade ungdomsledare. Otaliga är de somrar de varit idrottsledare på IOGT-NTO:s läger i Hide. Hur många är det inte som har minnen därifrån!

Gunnar växte upp med mamma och pappa som aktiva stöttepelare och i UNF lärde sig Gun-

nar och hans kompisar de första grundarna i orientering. Snart knöts kontakter med VOK och den pågående orienteringskursen - och Mankan klev in i Gunnars liv.

Astrid och Ove tycker att det var en fostrargärning klubben gjorde. Det var många som bidrog, men för Gunnar blev Mankan något speciellt. Gunnar stupade i säng, trött, men glad, efter träningarna. Han åkte med Mankan på läger och med Mankan på Femdagars. Det går inte att missta sig på den uppskattning som Astrid och Ove känner för Mankan. "Han tog över en tid", säger de.

Ungefär vid den tiden, eller kanske tidigare (Ove hittar inte riktigt bland Astrids alla dagböcker) startade VOK:s danskurs för ungdomar. Astrid följde med Gunnar eftersom det hela gick ut på att äldre skulle dansa med yngre och lära dem. Ungdomarna försvann ganska snart och kvar blev ett gäng äldre som gillade att dansa. Hjärdis Hallgren blev den entusiastiska ledaren som med samma glöd ännu idag lär ut nya turer i gammeldans och gillesdanser.

Varje söndag träffas de två timmar, dansar, svettas och skrattar och dricker en fika ibland. En liten fast stomme finns kvar sen första början - andra har kommit och gått.

Avslutningarna är ofta på Follingbohus, och från ett sådant tillfälle berättar Ove och Astrid om den "högtidliga" stund då de fick medalj! De andra hade så väl uppskattat deras jobb som "saftfixare" i pauserna att de belönades med medalj "för dryckenskapens bevarande i VOK"! Det glittrar om Astrid- och Ove skrockar!

15

het vardagssoffan, som var min vrå undertvå sommarlov. På morgonen blir det gröt på havre eller råg och på kvällen lyser lampan i köket tills Astrid skrivit i sin dagbok. En hemtrevlig, gästvänlig liten familj, välvärd att lära känna! Kram från

GUNNEL

HAR DU FÅTT NY ADRESS?

Glöm inte meddela detta till medlemsregistret, tel 120 41. Eller använd postens portofria blanketter.

När din eftersändning på posten har gått ut efter 6 månader, så går breven i retur och vi når dig inte med vår information, SVETTBLADET m m.

UNO

Sonen Gunnar, som för några år sedan flyttade hemifrån, har bytt ut VOK-dräkten mot folkdräkt. Under sin fritid motionerar han helhjärtat på dansgolvet i Täby folkdansgille. Just nu nygift med Annika planerar och dansar de sig mot en resa till Kina nästa år. Säkert blir det en stor upplevelse både för dem och kineserna.

Ove av idag arbetar med ungdomar i AMS-regi, som just nu sätter upp stängsel runt IFK:s fotbollsplan i Västerhejde. Något spelande, som förr, blir det kanske, men på lek. Och orientering då och då för nöjes skull! Ove tycker att glädjen och samhörigheten i sporten är viktig. Det blir farligt, när elit-tänkandet tar över.

Astrid har just börjat komma över den värsta tröttheten efter en ansträngande sjukdomsperiod. Hon har börjat sitt dagligagymnastikpass igen och känner krafterna återvända. I VOK har hon redan varit med på åskådarplass och som barnvakt, och hon avslöjar att hon och Ove kommer att bidra aktivt på jubileumsfesten! På vilket sätt får bli en hemlighet tills dess.

Ja, på Säves väg kan du säkert sova över en natt om du behöver. Jag minns med tacksam-

GUNNAR A I ÖS

Att cykeln skulle vara ett bra träningsredskap för skidåkare hade vi hört. Sagt och bestämt: Skidåkarna skall ut och cykla på sommaren. För att få ut så många som möjligt lockade vi med bad och korvgrillning vid Gnisvärd. Vilken genial idé! Trodde vi...

När tiden för samling var inne, stod under-tecknad med son iförda shorts och T-shirt, packade med korv och bröd och saft i hållande regn vid Oscarssstenen och väntade. Då slog det mig plötsligt: Jag är inte klok!!! Naturligtvis finns det ingen annan som är så dum att han ger sig ut på cykelutflykt i sådant oväder. Hoppas ingen som man känner åker förbi och ser oss! Det fanns fler galningar - eller kanske verkliga entusiaster.

Där kom Lisa, Mia, Anna L, "Daller" och Sven P. Alla dock förståndigt nog iförda stövlar och regnställ. Sen kom även följe bilen med Margareta och Maria, ty en följe bil skall ju alltid finnas med vid alla större cykelevenang. Efter en gemensam titt upp på himlen, inställde vi snabbt bad och korvgrillning, men när vi ändå hade samlats skulle vi cykla.

Färden gick således mot Gutestugan och omdet etappen är inte mycket annat att säga än att det var vätföre. Vid Gutestugan stod Margareta och delade ut vätska. Precis som om vår Herre inte redan hade försörjt oss nog med den varan. Hur som helst var det gott!

Andra etappen, Gutestugan-Perssons villa, gick lätt. Sven hade nämligen mumlat något om dusch och bastu. Det var toppen och egentligen är det bättre att grilla i en öppen spis. Man slipper all sand och otrevliga småkryp som finns i naturen. Ett varmt tack till familjen Persson!

GUNNAR A

JUBILEUMSFEST

Du och dina käraste hälsas hjärtligt välkomna till VOK:s jubileumsfest på

TOFTAGÅRDEN

LÖRDAGEN DEN 19 OKTOBER 1985 KL 1900

Program: Middag - stort gående smörgåsbord med småvarmt

Kaffe

Underhållning

Dans

Pris: 100 kr/person. Barn under 12 år betalar 30 kr.

Buss kommer att avgå från Österport kl 18 och passerar Vibblekiosken kl 1815. Pris: 10 kr/person (barn under 12 år gratis). Önskemål om bussresa skall anges i anmälan.

Gör din anmälan till Uno Johnsson per telefon 120 41 eller Lena Nyström per telefon 361 14.

snarast, dock senast den 13 oktober.

Kom, kom, kom till smörgåsbordet ...

Välkomna till en trevlig kväll!

FESTKOMMITTÉN

HJÄLP!

För att kunna genomföra VOK:s orienterings tävlingar framöver behövs många funktionärer. Du ställer väl upp??? Nästa års tävlingar måste förberedas i höst redan. Följande tävlingar gäller det:

1986-03-23 BRÖDKAVLEN
1986-04-20 VÅRTRÄFFEN
1986-08-24 VISBORGSLOPPET

Klipp ur! -----

Jag har möjlighet att hjälpa till med:

BRÖDKAVLEN-86
 VÅRTRÄFFEN-86
 VISBORGSLOPPET-86

Jag jobbar helst med:

Namn:

Tel.nr.:

Talongen lämnas till Göran F eller Mankan!

nya

VOK-SHOPEN

KOM OCH KÖP!

- * Tröjor med VOK-tryck
- * OL-dresser
- * Badhandduk med VOK-tryck
- * OL-byxa, långa ben, svarta med orange revär

ANNE LARSSON
VIDEVÄG 10
621 43 VISBY
Tel. 18719

/ REA / **/ REA /**

Vita bomullströjor med 3-Dagarstryck:

E N D A S T **20:-**

Jättesköna! Jättesköna! Jättesköna!

- * WCT-overallerna är beställda och kommer i vecka 36.

PS. Om KOMPASSEN din går sönder, så köp en ny hos mej. Billigare än i sportaffärerna, det kan jag lova dej!! DS

EXTRA!

VOK-OVERALLER - extra beställda: En st storlek 4 och en st storlek 5, båda med hela dragkedjor. Kontakta Anne!

=====

Apropå nedanstående notis från MANKAN läser vi följande i SKOGSSPORT: "Av FEM tävlingar ska du vara funktionär vid EN. Och var FEMTE gång du är funktionär ska du vara tävlingsledare". Det handlar visserligen om en storklubb i USA, men borde kunna tillämpas i modifierad form även för VOK. En av orsakerna till orienterarnas fantastiska disciplin, t ex under mastodont-5-dagars, är säkert det faktum att alla orienterare med jämna mellanrum också är funktionärer, arrangörer och ledare. Vet man vilket jobb det är att arrangera, ser man till att det jobbet underlättas!

Så fyll nu snarast i MANKANS talong nedan och anmäl dig för funktionärsskap. Du behövs! Alla behövs!